

OHJAUSTA ELÄMÄÄN JA HENKISEEN KASVUUN

-Arkkienkeli Mikaelin viestejä ihmiskunnalle

MERJA SANKELO

ESIPUHE

Keväällä 2017 arkkienkeli Mikael tiedusteli aamumeditointini aikana, että haluaisinko ottaa vastaan hänen saneluaan eri aiheista. Hän toi esille, että voisimme tehdä yhteistyötä minulle sopivana aikana. Vastasin heti, että ihan mielelläni otan saneluja vastaan. Työ oli mahdollista käynnistää parin viikon kuluttua. Kirjoittamisen aikana arkkienkeli Mikael siirsi sanomia ajattelun tasolla minulle, ja kuultuani ne päässäni, kirjoitin kaiken sanasta sanaan ylös.

Tähän pdf-dokumenttiin on koottu kaikki arkkienkeli Mikaelin sanelemat kirjoitukset siinä järjestyksessä kuin ne on vastaanotettu noin puolen vuoden aikana. Kirjoitukset ovat aidossa alkuperäisessä muodossaan, mutta otsikot ovat minun laatimiani. Otsikot ovat nousseet suoraan tekstien sisällöstä, mutta niiden muotoilu oli haasteellista, koska sanelujen sisällöt olivat aina hyvin monipuolisia eli ne eivät koskaan kohdistuneet vain yhteen selkeään sisältöalueeseen. Olen kuitenkin pyrkinyt nostamaan otsikkoon asian, joka mielestäni on ko. tekstin ydinsanomaa.

Kaikki vastaanotetut tekstit on julkaistu jo aiemmin osana kirjaani ”Arkkienkeli Mikael-rakastavaa ohjausta elämään ja henkiseen kasvuun” (2018). Koska arkkienkeli Mikael on nostanut viesteissään esiin keskeisiä asioita ihmisen elämästä, elämän tarkoituksesta, elämää helpottavista ja henkistä kehittymistä edistävästä tekijöistä sekä myös haasteista, joita jokainen henkisen tien kulkija kohtaa, on mielestäni tärkeää julkaista ne myös sähköisesti, tällaisena itsenäisenä tuotoksena ja kokonaisuutena.

Olen varma, että luettuasi ko. kirjoitukset, saat uusia tienviittoja elämään tästä eteenpäin ja varmuutta rakkaudessa elämiseen sekä oman onnellisuuden rakentamiseen.

Seinäjoella, syyskuussa 2019

Merja Sankelo

SISÄLLYS

Henkinen kehitys on elämän päätarkoitus	4
Tärkeintä on oppia rakastamaan ja ottamaan vastaan rakkautta	6
Jokaisella on vastuu omasta elämästä	9
Minkälaista on hyvä ja tarkoituksen mukainen elämä?	10
Vaikutusmahdollisuudet omaan elämään	12
Jokainen päivä on uusi haaste oppimiselle	16
Yhteys korkeimpaan voimaan on tärkeää	18
Henkisen tien kulkijat tarvitsevat yhteisiä keskusteluja	20
Ihmisten välinen vuorovaikutus ja uusi teknologia	23
Elämää maapallolla seurataan ja valvotaan	24
Rahaan kannattaa suhtautua viisaasti ja maltillisesti	26
Kommunikointi henkimaailman auttajien kanssa on mahdollista	28
Ihmiset tarvitsevat herättelyä oikean elämäntarkoituksen löytämiseksi	30
Yhteys universaaliin energiaan edistää henkistä kasvua	32
Elämän onnellisuus ja muutosten tarpeellisuus	34
Maailmassa on yhä enemmän rakkaustietoisia ihmisiä	35

Henkinen kehitys on elämän päätarkoitus

Jumalan olemassaolo on monille ihmisille epäselvä ja epätietoisuutta herättävä asia. Monet ovat eläneet lapsuutensa ilman tietoisuutta Jumalan olemassaolosta ja aikuisiälläkään ei välttämättä kuule hänestä mitään. Jumala on kuitenkin olemassa nyt niin kuin hän on aina ollut.

Maaailmankaikkeus on Jumalan luoma suurine ja pienine yksityiskohtineen. Henget eli sielut ovat myös Jumalan luomia ja heille Jumala on antanut kehitystehtäväksi kehittymisen täydellisen hyväksi, jota tilaa usein myös valaistumiseksi kutsutaan. Matka valaistumiseen on toisilla lyhyempi ja toisilla pidempi. Valaistumisen jälkeen sielun eli hengen ei tarvitse enää tulla maanpäälle, ellei itse niin halua.

Tämä kehitystehtävä on eräällä lailla kätketty kaikilta aluksi, kun on synnytty maanpäälle. Toisille tarve henkiseen kehitykseen paljastuu aiemmin ja toisille myöhemmin. Kaikille se ei paljastu eletyn elämän aikana ollenkaan. Heille elämä täyttyy muista, omasta mielestä tärkeämmistä asioista ja henkisiin mietiskelyihin ei ole aikaa.

Kun ihminen osoittaa kiinnostusta henkisen kasvuun, häntä tuetaan kehittymisessä, mikäli hän näin haluaa ja pyytää apua henkimaailman auttajilta. Apua annetaan eri tavoin mm. ohjaamalla osallistumaan tiettyihin tilaisuuksiin, ohjaamalla lukemaan sopivia kirjoja tai järjestetään tapaaminen jonkun henkilön kanssa. Tuo ohjaus tapahtuu ja on mahdollista, mikäli ihminen kuuntelee itseään ja sisäistä ääntään. Esim. kun lukee ilmoituksen jostain tilaisuudesta ja se tuntuu kiinnostavalta, olisi tähän tartuttava ja otettava mahdollisuudesta kiinni, ettei ko. tilaisuus pääse unohtumaan tai mene ohi. Varminta olisi merkitä se heti ylös paperille tai kalenteriin jos sellaista käyttää.

Jokainen ihminen on yhtä tärkeä Jumalalle eli maailmankaikkeuden korkeimmalle voimalle. Hän rakastaa jokaista lastaan yhtä paljon ihan niin kuin vanhemmat rakastavat jokaista lastaan. Hän haluaa olla yhteydessä ja vuorovaikutuksessa kaikkien lastensa kanssa. Hän ilahtuu jokaisesta yhteyden otosta ja hän myös itse lähestyy jokaista eri tavoin. Hän pyrkii osaltaan muistuttelemaan

kehitystehtävästä elämän eri vaiheissa. Kun jonkun mielenkiinto herää elämän henkisiä ulottuvuuksia kohtaan, hän ohjaa tiellä eteenpäin, jos näin pyydetään. Ne, jotka haluavat täyttää elämänsä muilla asioilla, hän antaa olla rauhassa, koska tietää, että jokaiselle tulee jossain vaiheessa väistämättä tarve kokea elämässä muutakin kuin kiireisyyttä ja pinnallista iloa. Aitoa iloa voi kokea vain, kun kohdannut itsensä ja tunnustanut tarvitsevansa yhteyttä korkeimpaan voimaan, Isään taivaassa.

Monet ajattelevat, että ihminen vain syntyy, kokee elämässään erilaisia asioita ja kuolee sitten pois. Heille elämän todellinen merkitys ei ole vielä avautunut. Kun he palaavat kuolemansa jälkeen tänne toisen ulottuvuuteen, he ymmärtävät, että elämä henkisen kasvun tarkoituksessa meni täysin hukkaan. Miksi kaikille ei sitten elämän aikana paljastu elämän todellinen tarkoitus ja olemus? Kysymys on hengen eli sielun kehitystehtävästä. Tietoisuus kehitystehtävästä avautuu vasta kun tietty kypsyytaso henkisessä kehityksessä on saavutettu. Nytkin maailmassa elää kovin erilaisissa kehityksen vaiheissa olevia sieluja. Toiset ovat jo pitkällä henkisen kasvun tiellä ja toiset elävät vielä laput silmillä.

Olisi tärkeää, että ihminen, joka pyrkii edistymään henkisesti jo olemassa olevan elämänsä aikana, viettäisi mahdollisimman paljon aikaa samanhenkisten ihmisten kanssa. Näin he saisivat voimaa toisistaan omaan elämäänsä ja heidän yhteinen energiatasonsa ja voimansa mahdollistaisi paremmin uusien ihmisten vihkiytymisen henkisen kasvun tielle. Jokainen henkisen tien kulkija on eräänlainen herättelijä ja opettaja laput silmillä kulkeville. Henkisten kulkijoiden tulisi yhdessä järjestää tilaisuuksia niille, jotka vasta ovat heräämässä tietoisuuteen henkisestä kehitystehtävästä. Yksin ko. tilaisuuksien järjestäminen on myös mahdollista järjestää, mutta monin tavoin helpompaa, kun puuhassa on mukana ryhmä samankaltaisesti ajattelevia henkilöitä.

Noissa tilaisuuksissa olisi hyvä käydä läpi henkisen kasvun perustehtävä ja mitä sen täyttäminen jokaiselta edellyttää. Polkuhan on hyvin yksilöllinen ja yksityiskohtaisia ohjeita, ratkaisuja ja päätöksiä ei toisten puolesta voi tehdä, mutta yleisiä lainalaisuuksia henkisen kehityksen tieltä olisi hyvä käydä ko. tilaisuuksissa läpi. Suomessakin on jo yhteisöjä, jotka järjestävät henkistä kasvua koskevia tilaisuuksia, mutta aiheet eivät välttämättä muodosta sellaista kokonaisuutta, joka tukisi henkisen tien kulkijaa riittävästi. Nyt olisi aika käynnistää henkisen kasvun peruskursseja, joissa nimenomaan autetaan ja opastetaan osallistujia eteenpäin henkisen kasvun tiellä. Nyt jokainen kiinnostunut henkilö joutuu yksin tekemään valtavasti selvitystyötä siitä, mistä oikein on kysymys; alkuun pääsy voisi olla nykyistä helpompaa.

Uskonnolliset yhteisöt ovat takertuneet vanhojen kirjoitusten sanomaan ja toistavat niitä kokoontumisissaan. Olisi ymmärrettävä, että nyt eletään uutta aikaa ja uutta kehitysvaihetta koko ihmiskunnassa ja henkisiä asioita tulisi lähestyä uuden ajan hengessä. Kaikki, mitä tapahtui tuhansia vuosia sitten kirjoitusten mukaan, ei ole totta. Tapahtumat ovat vääristyneet ajan saatossa ja eri ihmisten tulkintojen ja kielikäännösten virheellisyyksien vuoksi. On aika ihmiskunnalle saada uutta tekstiä suoraan pääkallon paikalta eli maailmankaikkeuden korkeimmalta voimalta. Eilen oli eilen ja nyt on nyt. Ihmiskunnan tulee omaksua henkisiä totuuksia uuden ajan hengessä. Näin on tarkoitettu, että ihmiskunnassa tapahtuu muutoksia ja kiinnostus henkisiä asioita kohtaan kasvaa. Tämä johtuu jo siitäkin, että maailmassa on yhä enemmän ihmisiä, jotka ovat edenneet henkisessä kehityksessään vaiheeseen, jossa halutaan perehtyä yhä paremmin ja enemmän elämän perimmäiseen tarkoitukseen ja henkiseen kehitystehtävään. Vanhat kirjoitukset, jotka ovat vääristeltyjä totuuksia, kyseenalaistetaan ja halutaan saada selville oikea totuus. Koska Jumala on yhä edelleen olemassa, sama viisas ja kaikkia rakastava Jumala, hän haluaa nyt puhua suoraan ihmiskunnalle ja kertoa mitä on kaikella luomisellaan tarkoittanut ja mihin pyrkinyt.

Tärkeintä on oppia rakastamaan ja ottamaan vastaan rakkautta

Jokainen ihminen on syntynyt maanpäälle omasta tahdostaan. Jokainen maanpäälle syntynyt on näkymättömässä toisessa maailmassa kokenut, että nyt on oikea hetki syntyä maanpäälle ja elää elämää siellä, jotta saisi kaivattuja uusia kokemuksia, joiden myötä henkinen kasvu olisi paremmin mahdollista. Ketään ei ole siis pakotettu elämään maanpäällä. Ennen kuin maanpäälle synnyttään, pidetään useita keskusteluja itseä viisaampien henkien kanssa ja pohditaan, minkälaisia kokemuksia ko. henki tarvitsee oppiakseen uusia asioita, jotka vievät häntä eteenpäin henkisen kehityksen tiellä. Noissa palavereissa luodaan pääraamit ja rakenteet tulevalle elämälle. Niissä päätetään mm. sukupuoli ja perhe, johon olisi sopiva syntyä sekä tuleva ammatti tai tehtävä yhteiskunnassa. Palavereissa sovitaan myös vastoinkäymisistä ja suuremmista onnettomuuksista, joita tarvitaan

oppimisen näkökulmasta. Paljon jätetään kuitenkin hengen itsensä ratkaistavaksi maanpäällisen elämän aikana. Monet asiat riippuvat myös valinnoista, joita ihminen sitten elämänsä aikana tekee. Kun valitsee jonkun vaihtoehdon, vie se tiettyihin kokemuksiin ja kun valitsee toisen vaihtoehdon vie se puolestaan aivan erilaisiin kokemuksiin.

Jokaiselle maanpäälle syntyvälle sielulle on järjestetty tukijoukkoja koko elämän ajaksi, jotka ovat käytettävissä, kun apua maanpäällä eri tilanteissa tarvitsee. Jokaisen tulisi kuitenkin ensin itse kääntyä auttajien puoleen ja pyytää apua. Tällainen tietous avun pyytämiseen on kuitenkin vain harvoilla ihmisillä ja siksi avunantajat ovat melko toimeettomia täällä toisessa ulottuvuudessa. Ymmärrys avun pyytämiseen herää, kun ihminen ensin tutustuu henkisiin asioihin ja totuuksiin sekä hyväksyy keskeiset perusperiaatteet henkisestä elämäntutuksesta maanpäällä. Kun ymmärrys avautuu, on elämä maanpäällä paljon helpompaa ja myös mielekkäämpää.

On tärkeää, että jokainen kuuntelee sisintään koko elämänsä ajan. Sisäinen ääni on Jumalan ääni ihmisessä ja kun sitä seuraa kulkee aina oikeaan ja tarkoitettuun suuntaan elämässä. Sisäisen äänen kuulemiseksi tarvitaan hiljentymistä joka päivä, jos suinkin mahdollista. Hiljentymisen ei ajallisesti tarvitse kestää kovinkaan kauan, mutta elävän yhteyden ylläpitäminen universaaliseen energiaan, jota myös Jumalaksi kutsutaan, auttaa tunnistamaan sisäistä ääntä paremmin. Sisäisen äänen taustalla on henget, jotka osallistuvat ns. suunnittelupalaveriin ennen maanpäälle syntymistä ja ovat tietoisia ko. ihmisen tavoitteista ja tarkoituksista ko. elämän aikana. He toimivat Jumalan ohjauksessa eli ovat ikään kuin Jumalan apuvoimia ja auttavat asioiden kulkua Jumalan haluamaan suuntaan.

Oppimista tapahtuu koko ajan elämän aikana tai ainakin pitäisi tapahtua. Tärkeintä on oppia rakastamaan ja ottamaan vastaan rakkautta. Tämä tarkoittaa hyväksi tulemistä ajatuksissa, sanoissa ja teoissa. Hyvyyden saavuttaminen on toisille helpompaa ja toisille vaikeampaa. Henget ovat erilaisia kuten ihmisetkin maanpäällä ja siksi toiset oppivat nopeammin ja helpommin kuin toiset. On henkiä, jotka tunnistavat oppimistarpeen itsessään herkemmin kuin toiset. Toiset ovat halukkaampia tekemään enemmän työtä oppimisen eteen kuin toiset. Kaikki henget kulkevat kuitenkin pikku hiljaa kohti samaa päämäärää, kohti täydellisen hyväksi tulemistä.

Rakastaminen on maanpäällä vaikeampaa kuin täällä toisessa ulottuvuudessa. Ihmisten välissä on ikään kuin seinä, jonka läpi on vaikeaa oppia tuntemaan toista ihmistä. Tuntemisen kautta ihmisen oppii rakastamaan toista. Kahden tuntemattoman on vaikea osoittaa rakkautta toisilleen; heidän

välillään voi olla rakkautta toista ihmistä kohtaan perustasolla, mutta se ei ole vielä riittävää rakkautta, jota tarvitaan, kun kaksi ihmistä esimerkiksi elää tiiviisti yhdessä samaa arkipäivää. Silloin tarvitaan rakkautta, joka tuntuu ja näkyy toiselle, niin että hän ymmärtää olevansa rakastettu ja pidetty. Tätä tunnetta jokainen ihminen tarvitsee ollakseen onnellinen. Ilman rakkautta ihmisten välillä, on elämä tunteetonta ja kylmää. Ei kukaan halua elää sellaisten ihmisten kanssa, jotka eivät ilmaise välittämistä eivätkä rakkautta millään tavalla. Jokainen, joka tuntee elävänsä tällaisessa ympäristössä, tulisi kiireesti tehdä muutos elämässä ja lähteä etsimään ihmisiä, joille rakkauden ilmaiseminen on helppoa ja itsestään selvää. Rakkaudettomuus on pahaksi ihmiselle ja hänen henkiselle kehitykselleen. Kehitys ikään kuin polkee paikallaan, jos ihminen ei saa rakkautta toisilta. Vaikka itse mielestään ilmaisee rakkautta, voi olla, että sitä ei kuitenkaan ilmaise riittävän selvästi, että toinen ymmärtää olevansa rakastettu. Selkeintä olisi sanallisesti kertoa toiselle rakastavansa tätä. Teotkin puhuvat puolestaan, jos ne ovat riittävän selkeitä rakkauden tekoja.

Lapsi tarvitsee rakkautta kasvaakseen ja kehittyäkseen terveeksi ja tasapainoiseksi aikuiseksi. Myös aikuinen tarvitsee rakkautta kokeakseen olevansa onnellinen. Jos siis haluaa olla onnellinen, tulisi elää vain sellaisten ihmisten kanssa, jotka vahvistavat onnellisuutta, ei sellaisten kanssa, jotka vähentävät onnellisuuden tunnetta. Muutos on aina haasteellinen ja voimia sekä rohkeutta kysyvä asia. On kuitenkin luotettava elämän perusprinsiippiin eli siihen, että rakkaus luo rakkautta ja rakkaudettomuus luo lisää rakkaudettomuutta, joka estää henkistä kehitystä. Jokaisen vastuullisen ihmisen tulisi rakentaa elämänsä sellaiseksi, että ei tarvitse kärsiä rakkaudettomuudesta. Jos tämä on vaikeaa, voi apua pyytää henkimaailman auttajilta. He auttavat mielellään, koska haluavat, että heidän autettavansa on tyytyväinen elämäänsä ja on onnellinen. Tämä on ikään kuin kaikkien yhteinen tahtotila; pitää yllä rakkaudellisuutta ja onnellisuutta sekä vähentää rakkaudettomuutta ja surua elämässä.

Jokaisella on vastuu omasta elämästä

On selvää, että elämä maanpäällä on joskus haasteellista ja vaikeaa. Elämää ei ole aina tarkoitettu helpoksi eikä onnelliseksi. Jos elämä tuntuu raskaalta ja epätäydelliseltä olisi jokaisen pohdittava miksi näin on. Valitettavasti ihmiset eivät aina tätä ymmärrä tehdä ja siksi elämä jatkuu useita vuosikymmeniäkin epätydyttävänä. Jokaista ihmistä herätellään elämän aikana pohtimaan asioita syvällisemmin, mutta vai harvat tarttuvat tähän. Liian monen kohdalla elämä vain lipuu eteenpäin ilman, että siihen halutaan puuttua millään tavoin. On kuitenkin niin, että Jumala on suuressa viisautessaan järjestänyt asiat niin, että jokaisella ihmisellä on kyky ja valta tehdä muutoksia elämäänsä, jos se tuntuu tylsältä ja ankealta. Harva on kuitenkaan valmis toteuttamaan muutoksia, koska ne usein vaativat ponnistuksia ja työtä, jota monet pelkäävät ja kaihtavat. On helpompaa jämähtää totuttuihin elämän kuvioihin kuin repiä itsensä niistä irti. Tämä ei ole tuomittavaa, mutta valitettavaa, koska monilla nykyinen elämä menee tavallaan hukkaan, kun ei puututa elämän kulkuun riittävän napakasti, jolloin elämästä nauttiminen ja iloitseminen jää tarkoitettua vähäisemmäksi.

Vastuu omasta elämästä on iso asia hoidettavaksi jokaiselle. Vain ottamalla vastuun omasta elämästä, on mahdollista edetä kohti tavoitteita, joita elämälle on etukäteen, ennen syntymää asetettu. Tavoitteiden saavuttaminen vaatii joskus radikaalejakin muutoksia elämänkulussa ja sisällössä. Liian monet tyytyvät elämään, joka ei kuitenkaan innosta eikä herätä kiitollisuutta Jumalaa kohtaan. Elämän tulisi olla sellaista, että siitä voi olla kiitollinen koko ajan. Kiitollisuus on puolestaan positiivisuutta, joka luo elämään lisää positiivisuutta. Oman elämän surkuttelu puolestaan on negatiivista ajattelua, joka luo matalaa mielialaa. Tämä ei ole kovin toivottavaa, koska ihminen vetää puoleensa sitä mitä ajattelee ja tuntee; siis lisää surkuteltavaa.

Olisikin suositeltavaa kiinnittää riittävästi huomiota tähän vetovoiman lakiin omassa elämässä, joka päivä. Kannattaa seurata omia ajatuksia ja tunteita sekä puuttua niiden ilmentymiin heti kun tunnistaa niissä negatiivisuutta. Viisas, henkisiin lakeihin perehtynyt ihminen, pyrkii hallitsemaan ajatuksiaan ja tunteitaan koko ajan niin että positiivinen vire elämässä säilyy joka hetki.

Positiivisuus lisää positiivisuutta ja hyvää elämässä ja negatiivisuus lisää negatiivisuutta ja valituksen aiheita siinä. Vetovoiman laki on hyvin yksinkertainen ja helppo ymmärtää ja huomioida joka hetki elämässä. Se vain pitää muistaa pitää mielessä ja toistaa itselleen tarpeeksi usein, että tulee varmasti huomioon otetuksi. Kun sen oppii huomioimaan omassa elämässä, on sen kanssa helpompi tulla toimeen; harjoittelun avulla vetovoiman lain huomioiva elämä tulee rutiiniasiaksi ja elämä alkaa sujua aikaisempaa paremmin.

Vastuu omasta elämästä koskee myös sinua. Oletko nyt täydellisen tyytyväinen elämääsi, vai haluaisitko jotain olevan paremmin, ja eri lailla kuin nyt on? Jos rohkeutesi ei riitä muutosten tekemiseen on sinun mahdollista saada apua tilanteeseen täältä henkimaailmasta, mutta sinun pitää ensin tuota apua pyytää. Avun pyytäminen on yksi laki maailmankaikkeudessa. Emme saa auttaa ennen kuin meiltä on apua pyydetty. Kun kuulemme ja saamme avunpyynnön, reagoimme siihen heti. Jokainen saa tarvitsemansa avun, mutta apu on joskus erilaista kuin on odotettu.

Minkälaista on hyvä ja tarkoituksen mukainen elämä?

Elämä maapallolla on jokaiselle ihmiselle erilaista, koska jokaisella on omat yksilölliset kehittymishaasteet ja tavoitteet. Siksi omaa elämää ei ole tarkoituksenmukaista verrata toisen elämään. Jokaisen elämä on juuri sellainen kuin on etukäteen ajateltu ja suunniteltu, vaikkakin pieniä muutoksia toki tulee eri tilanteiden ja päätösten johdosta. On tärkeää, että elää elämäänsä tässä hetkessä ja iloisin mielin. Jokainen päivä on annettu eletäväksi juuri nyt; ei ole tarkoitus kuluttaa päiviä odotellen jotain tulevaa, joka ei sitten ehkä toteudukaan. Silloin päivä on ollut tarkoituksenmukainen ja onnistunut kun illalla nukkumaan mennessä voi aidosti todeta, että on ollut tyytyväinen päiväänsä. Kannattaa siis elää täysillä jokainen hetki ja päivä. Tämä tarkoittaa, että tekee vain asioita ja käyttää energiaansa tekemiseen, joka miellyttää ja innostaa sekä tuo hyvän olon tunnetta ja tyytyväisyyttä elämään. Kukaan ei pakota ketään tekemään mitään; jokaisella on valta valita ja päättää mitä omassa elämässään tekee. Jos päivittäinen työ on sellaista, että se ei aidosti

kiinnosta eikä innosta, kannattaa hakeutua toisenlaiseen työhön. Kun tähänkin pyytää apua henkimaailmasta, on asioiden tapana järjestyä joskus hitaammin ja joskus nopeammin.

Minkälaista on hyvä ja tarkoituksenmukainen elämä? Tätä on pohdittu aikojen saatossa paljon. Jumalan, maailmankaikkeuden luoja silmissä elämä on hyvää, kun ihminen haluaa tehdä vain hyvää itselleen ja toisille. Hyvyyden tekeminen perustuu rakkauteen itseään ja toisia kohtaan. Tämän tiedostamisen lähtökohta on ymmärryksessä, että elämän perimmäinen tarkoitus on kehittyä täydellisen hyväksi. Tämä on Jumalan jokaiselle luomalleen hengelle, antama kehitystehtävä, jonka suorittaminen edellyttää elämää maanpäällä ja ehkä muuallakin universumissa.

Jokaisella on käsitys siitä, minkälainen on hyvä ihminen. Hän on rakastava, hellä, oikeudenmukainen, hyväntahtoinen sekä myötätuntoinen itseään ja muita kohtaan. Hän haluaa auttaa lähimmäisiään ja tuottaa iloa ja hyvänolon tunnetta muille. Hän antaa anteeksi ja on kiitollinen saamastaan hyvästä ja loppu viimeksi myös eteen tulleista vastoinkäymisistä, koska niidenkin tarkoitus on perimiltään hyvä. Rakkaustietoisuuteen herääminen on avain hyvyyteen pyrkimisessä. Ihminen, joka ymmärtää saamansa kehitystehtävän luonteen, on yleensä jo pitkälle kehittynyt henki eli sielu. Tuon ymmärryksen jälkeen on jokainen päivä erilainen ja eri tavoin haasteellinen, koska hyvyys ja rakkaus on koetuksella aina kun on vuorovaikutuksessa ja tekemisissä muiden ihmisten kanssa.

Kun haluaa elää rakkautta ja hyvyyttä voi siihen saada apua henkimaailmasta, jos näin haluaa. Meiltä saa apua kaikkeen mahdolliseen. Niin pientä tai suurta asiaa ei ole maailmassa, johon emme voi apuamme antaa. Yhteys Jumalaan, maailmankaikkeuden Luojaan, on osa rakkaustietoista elämää. Tämä on mahdollista eri tavoin mm. rukoilemalla tai hiljentymällä eli meditoimalla. Vuoropuhelu Jumalan kanssa on samanlaista kuin keskustelu kahden ihmisen välillä. Vuorotellen puhutaan ja kuunnellaan toista. Jumalalle voi kertoa kaikki huolensa ja ajatuksensa. Jos johonkin haluaa apua, on vain muistettava tuota apua pyytää. Tämä on tärkeä ehto ja laki maailmankaikkeudessa. Yhteydenpito näkymättömään maailmaan ja Jumalaan perustuu omaan haluun ja päätökseen. Avun saanti edellyttää myös päätöstä siitä, että haluaa apua. On nimittäin paljon tilanteita, joista ihmiset valittavat elämässään, mutta sitten ei oikeasti haluta mitään muuttaa. Avunpyyntö on merkki siitä, että ihminen oikeasti haluaa apua muutoksen aikaansaamiseksi. Yhteydenpito Jumalaan edellyttää säännöllisyyttä. Pitkät välit yhteydenpidossa etäännyttävät ihmistä Jumalasta ja ns. intuition havaitseminen ja huomioiminen elämässä vaikeutuu. Tavallaan eräänlainen herkkyys säilyy, kun on riittävän usein yhteydessä maailmankaikkeuden energiaan eli

Jumalaan, joksi tuota energiaa maanpäällä monet kutsuvat. Monille tuo yhteydenpito on hankalaa tiukkojen aikataulujen vuoksi, mutta kuten kaikessa, on tässäkin kysymys arvoista ja siitä mikä on itselle kaikkein tärkeintä. Yhteydenpito on ihmisen käsissä enemmän kuin Jumalan käsissä, koska ketään ei haluta pakottaa ko. yhteyteen. Jokaiselle ihmisellä on valinnanvapaus kaikessa ja se koskee myös Jumalasuhdetta. Ko. suhteen ylläpitäminen on merkki ihmisen kypsyydestä ja siitä, että hän kokee sen tärkeäksi ja ehkä myös lisäarvoa tuovaksi omassa elämässään. Monet käyttävät sanaa riippuvuus, kun puhutaan päivittäisestä hiljentymisestä ja yhteydestä maailmankaikkeuden energiaan. Tämä on myönteistä riippuvuutta ja perustuu siihen hyvään, jota ihminen kokee hiljentymisen aikana ja sen jälkeen. Monille säännöllisille hiljentyjille tapa on välttämättömyys sille, että elämä tuntuu hyvältä ja että olo on positiivinen ja iloinen. Ilman hiljentymistä elämä tuntuu jotenkin vajavaiselta ja tyhjältä. Koska elämä on tarkoitettu elettäväksi vuorovaikutuksessa muiden ihmisten kanssa, on toki tärkeää, että päivät eivät täysin kulu hiljentymiseen. Yhtä tärkeää kuin hiljentymisen, on myös kokemusten saanti elämän eri tilanteista ja niistä oppiminen. Tasapaino hiljentymisen ja muun elämän välillä on välttämätöntä, jotta elämä on sisällöllisesti juuri sellaista, kuin on tarkoitettu. Säännöllinen yhteys maailmankaikkeuden energian kanssa auttaa pysymään terveenä ja hyvinvoivana monin eri tavoin ja antaa voimaa rakkaudessa elämiseen. Hiljentymisen aikana on myös mahdollista saada neuvoja ja ohjausta henkimaailmasta, jos näin haluaa.

Vaikutusmahdollisuudet omaan elämään

Jumala haluaa, että jokainen elää sellaista elämää kuin on suunniteltu ennen maanpäälle syntymistä. Silloin ne oppimiskokemukset, jotka ovat tarpeellisia henkisen kasvun näkökulmasta saavat mahdollisuuden toteutua. Jokaisella on omat tavoitteet ja omat yksilölliset suunnitelmat. Kenenkään elämää ei voi arvottaa enemmän; kaikkien elämä on yhtä arvokas, olipa se sisällöllisesti minkälainen tahansa. Jokaiselle on tärkeintä, että oppii juuri ne asiat, jotka ovat välttämättömiä kehittymisen näkökulmasta, mutta joskus nuo oppimiskokemukset täyttyvät ennakoitua nopeammin ja hengen eli ihmisen on mahdollista oppia vielä muitakin asioita elämänsä aikana. Tämä tarkoittaa,

että myös henkinen kehittyminen voi edetä suunniteltua pidemmälle ko. meneillään olevan elämän aikana.

Ihminen on oman onnensa seppä, sanotaan. Tämä pitää kirjaimellisesti paikkansa. Jokainen voi muotoilla elämänsä sellaiseksi, että siihen voi olla tyytyväinen ja ihminen on onnellinen. Jos näin ei ole, voi ihminen syyttää vain itseään. Lapsuuden merkitys ei ole ratkaiseva myöhemmän elämän onnellisuudelle. Huonoistakin lähtökohdista voidaan ponnistaa kohti onnellisuutta, kun vain ymmärretään oman itsensä ratkaiseva merkitys tuolle onnellisuudelle. Kukaan ei voi syyttää ketään toista siitä, minkälaista oma elämä on juuri nyt. Vastuu on täydellisesti jokaisella itsellään. Vanhempien syyttely on turhaa. Aviopuolison syyttely on turhaa ja samoin muiden ihmisten syyttely. Jokainen on yksin vastuussa omasta elämästään. Tämä tuntuu olevan kuitenkin monille ihmisille asia, jota on vaikea ymmärtää. On niin helppo syyttää muita kaikesta. Vastuu omasta elämästä on jokaisella itsellä. Kun tuntuu, että ei ole onnellinen, on muutoksia tehtävä ja viipymättä. Miksi hukata arvokkaasta elämästä yhtään päivään onnettoman olemiseen, kun on mahdollista muutoksen kautta elää kaikki päivät elämästä nauttien, muita rakastaen, totaalisen onnellisena.

Oman onnellisuuden arviointi vaatii pohtimista. Elämästä pitää tehdä aina välillä inventaario. Minkälaista elämäni on nyt? Jos jotain pitäisi muuttaa, niin mikä asia se olisi? Ovatko kaikki lapsuuden ja nuoruuden unelmat toteutuneet elämässäni ja jos eivät ole toteutuneet, niin mikä on estänyt niiden toteutumisen? Olisivatko unelmani vielä toteutettavissa; mitä tarvitsisi tehdä niiden toteutumiseksi? Jos ei koskaan pysähdy pohtimaan elämäänsä käy niin, että elämä vain lipuu ohi päivä kerrallaan ja onnellisuus jää saavuttamatta. Pahimmassa tapauksessa ihminen katkeroituu ja kantaa kaunaa ja ehkä vihaakin joitakin henkilöitä kohtaan, jotka hänen mielestään ovat olleet este oman elämän unelmien täyttymättömyydelle tai on ollut esteenä onnellisuudelle ja elämästä nauttimiselle.

Vastuu omasta elämästä on merkityksellinen ja tärkeä asia. Jo lapsia pitäisi kasvattaa ajatukseen, että hänellä on kaikki mahdollisuudet vaikuttaa siihen, minkälainen hänen elämästään tulee ja minkälaiseksi se muotoutuu. Kun tätä teroitetaan lapsuudessa ja nuoruudessa ei lapsi odota, että joku muu kantaa vastuun hänen elämästään. Hän tietää, että on itse vastuussa kaikesta tekemisestä ja tekemättä jättämisestä. Nuoren aikuisen kohdalla on vanhempien oltava hyvin jämäköitäkin sen asian kanssa, etteivät ota itselleen enää liikaa vastuuta lapsensa elämästä. Ohjaus- ja keskusteluapua tulee aina ihmisten antaa toisilleen, mutta päätökset tulisi jokaisen saada tehdä itse. Silloin myös vastuu on itsellä. Jos tuntuu, että nuori ei ole vielä kypsä tuota vastuuta omasta elämästä ottamaan,

tulisi vanhempien hienovaraisesti katsoa, että nuoren valinnat ovat kuitenkin sellaisia, että niiden mukainen elämä ei vie häntä peruuttamattomasti huonoon tilanteeseen. Rakkaudellista huolenpitoa ja suojelua vaaroilta tarvitsee kuitenkin jokainen lapsi, joka varhaisaikuisiällä ei ole vielä kypsä vastuuta itsestään ottamaan. Tässä ihmiset ovat hyvin yksilöllisiä, vastuun kantamisen kyvyn oppimisessa.

Vastuussa oleminen omasta elämästä on jokaisen velvollisuus, pyhä velvollisuus. Sitä ei voi paeta. Jos vastuun ottaminen omasta elämästä pelottaa, voi siihen pyytää apua omilta enkeleiltä, henkioppailta ja korkeimmalta voimalta itseltään. Jokaista autetaan, jos apua pyydetään. Kun kaksi ihmistä elää esimerkiksi avioliitossa on kummallakin vastuu omasta elämästä. Jotta yhteiselo sujuisi, tulisi heidän keskustella oman elämän suunnitelmista ja siitä, mikä tuntuisi itsestä olevan se keskeisin juttu elämässä. Jos se on itselle selkiytynyt, se on helppo toisellekin kertoa. Avioliitossa on keskeistä tilan antaminen toiselle niin että kumpikin voi toteuttaa tuota yksilöllistä elämän suunnitelmaa. Jos ne ovat hyvin erilaisia voi yhteensovittaminen olla hankalaa ja vaikeaa. Jos ne taas ovat hyvin samanlaisia, on mahdollista yhdistää voimat tavoitteen saavuttamiseksi. Tällaisista keskeisistä haaveista, unelmista, itselle itsestään selvistä elämänsuunnitelmista tulisikin keskustella jo ennen avioliiton solmimista, jotta liian erilaiset ihmiset eivät alkaisi edes yrittää yhteisen elämän jakamista. Joskus käy niin, että pitkä avioliiton aikana aviopuolisot kehittyvät eri tavalla mm. henkisessä kasvussa. Tällöin heidän välilleen saattaa muodostua ristiriitoja, kun toinen ei voi enää täysin ymmärtää toista. Jos keskustelu ei auta ymmärtämyksen lisäämiseksi on vastuun ottamisen näkökulmasta pohdittava, että olisiko parempi erota, jotta kumpikin voi elää sellaista itselle tärkeää ja parhainta elämää. Tässä ei ole mitään väärää. Näin voidaan tehdä ja usein näin tapahtuukin. Jos pariskunnalla on lapsia, on tilanne aina monimutkaisempi, mutta silloinkin jokaisen tulee pohtia tilannetta lähinnä oman elämän näkökulmasta, koska jokainen on vastuussa Jumalalle nimenomaan omasta, ei muiden elämästä. Oman elämän uhraaminen muiden vuoksi, voi tuntua sankariteolta ja sellaiselta, jota maailmankaikkeuden korkein voimakin arvostaa ja pitää hyvänä asiana, mutta hänellekin on tärkeämpää, että uhrautuja on itse mahdollisimman onnellinen ja on tyytyväinen omaan elämäänsä kaikin puolin. Jumala iloitsee jokaisesta onnellisesta lapsestaan, koska se kertoo, että ko. lapsi on ymmärtänyt vastuun ottamisen ja onnellisuuden merkityksen oman elämän kokonaisuudelle.

Vastuu omasta elämästä tarkoittaa siis oman elämän rakentamista sellaiseksi, joka tuntuu hyvältä. Joko eletään yksin tai yhdessä elämäkumppanin kanssa, joka mahdollistaa osaltaan onnellisen elämän. Joku on onnellinen, kun aviopuolison lisäksi on yksi tai useampia lapsia. Joku kokee

hyväksi, että on useampia elämäkumppaneita yhtä aikaakin. Maailmassa on kulttuureita, joissa tuollainenkin on hyväksyttyä ja perusteltua. Jokaiselle onnellisuus merkitsee omanlaistansa elämää. Siksi omaa elää, jos sen kokee onnelliseksi, ei kannata verrata mitenkään jonkun toisen elämään. Keskiössä on oma onnellisuus. Kun jokainen huolehtii omasta onnellisuudestaan, on loppu viimeksi kaikilla asianosilla hyvä olla.

Vastuuseen sisältyy myös omasta Jumala-suhteesta huolehtiminen. Sitäkään ei voi antaa muiden vastuulle. Säännöllinen, mahdollisimman usein toistuva yhteys maailmankaikkeuden korkeimman voiman kanssa, on perusta onnelliselle ja hyvälle elämälle. Kaikille ei ole tuollaista vastuuntunnetta Jumala-suhteen hoitamiseksi. Yhteys korkeimpaan voimaan tulee tärkeäksi, kun ihminen on herännyt henkisesti ja alkanut jo kehittää itseään paremmaksi ihmiseksi eli kohti hyvyyttä ja valaistumista. Voidaan sanoa, että kun ihmisellä on halu huolehtia säännöllisestä yhteydestä korkeimman voiman kanssa, on hän jo tiedostanut keskeisen tekijän elämän onnellisuudelle. Jokainen, joka tietää ymmärtävänsä tämän asian merkityksen, voi olla iloinen omasta kehityksen vaiheesta. Monille tuo tietoisuus avautuu ehkä vasta tulevien maanpäällisten elämien aikana.

Vastuun ottaminen omasta elämästä vaatii rohkeutta ja voimavaroja sekä kykyä ja halua muutokseen. Maailma ja elämä maapallolla muuttuvat koko ajan. Siksi muutoksia tapahtuu myös jokaisen ihmisen elämässä yksilötasolla. Muutosta ei pidä pelätä, vaan ajatella se mahdollisuudeksi johonkin parempaan. Kun rukoilee ja pyytää apua korkeimmalta voimalta muutoksen toteuttamiseen, onnistuu se paremmin kuin jos siitä yrittää selvitä yksin. Jotta tekee oikeanlaisia muutoksia elämässä, on kuunneltava itseään, tunteita ja sisäistä ääntä. Kun muutoksen ajattelusta tulee hyvä mieli, helpottunut olo, ilo ja rauha, on tekemässä muutosta, josta seuraa itselle hyvää ja lisää onnellisuutta elämään. Muutosta, jonka suhteen on itse hyvin epävarma ja jonka ajattelusta nousee pintaan pääasiassa pelkoa ja vastenmielisyyden tunteita, ei kannata tehdä.

Jokainen päivä on uusi haaste oppimiselle

Maailmankaikkeus on ääretön ja siellä on erilaisia planeettoja ja paikkoja, joissa on elämää maapallon lisäksi. Ihmisen kaltaisia olentoja asuu vain maapallolla. Ihmiset syntyvät maapallolle osana kehityskaartaan, jonka tarkoituksena on hyväksi kehittyminen. Sama henki eli sielu syntyy useampia kertoja maapallolle, kunnes on saavuttanut henkisen kehityksen päätepisteen eli täydelliseksi tulemisen. Maailmankaikkeuden korkein voima on viisauudessaan säätänyt niin, että aina kun ihminen syntyy maapallolle, niin hän ei muista mitä edellisten elämien aikana hänelle on tapahtunut ja missä hän on asunut. Vasta jokaisen elämän lopussa, kun sielu on irtautunut fyysisestä kehosta ja on kerrattu viimeisimmän elämän tapahtumat ja kun on siirrytty toiseen ulottuvuuteen, palaa koko elinhistoria hengen mieleen. Vain Jumala tietää, mikä tarkoitus tällä on, että kun ollaan maanpäällä, ei muisteta aikaisempia elämiä lainkaan.

Jokainen elämä on uusi mahdollisuus kehittymiseen. Kehittymistä tapahtuu myös henkimaailmassa, mutta on asioita, joita voi oppia vain maapallolla. Maapallo on laaja ja iso alue. Sama henki voi elää eri puolilla maapalloa eri elämän aikana, mutta tavallista on syntyä useamman kerran samaan paikkaan tai maahan. Ihminen hakee opettavia kokemuksia eri rooleista mm. äidin, isän, aviovaimon ja aviomiehen roolista. Jos oppimista ei tapahdu, joutuu ihmisenä ollessa kohtaamaan saman oppimiskokemuksen uudelleen ja itse asiassa niin monta kertaa, että sen sisältämä opetus tulee ymmärretyksi. Varsinkin vastoinkäymisten kohdalla tulee aina miettiä, että mitä sen oli tarkoitus opettaa itselle. Näin samaa vastoinkäymistä ei tarvitse kokea uudelleen.

Osa tapahtumista elämässä on jo sovittu ja päätetty etukäteen ennen syntymistä maanpäälle. Osa tapahtumista on seurausta ihmisen ajattelusta. Siksi ajatteluun kannattaa kiinnittää erittäin paljon huomiota. Positiivisuus luo positiivisuutta ja negatiivisuus negatiivisuutta. Sanonta: ”Se mitä ajattelee, toteutuu” pitää täydellisesti paikkansa. Monelle tämä on tuntematonta aluetta elämässä. Monelle ajattelun hallinnassa riittää haastetta koko eliniän ajaksi. Tarkoitus kuitenkin olisi, että ajatukset pitää yrittää pitää mahdollisimman positiivisena koko ajan. Ihmisen pitää siis ottaa vastuu paitsi elämästä kokonaisuutena, niin myös omista ajatuksista, siitä mitä ajattelee ja pohtii. Mikään ei

tapahdu salassa Jumalalta. Hän tietää jokaisen lapsensa ajatukset, puheet ja teot ja tekee niistä omia johtopäätöksiä; mm. päättää, milloin kukin on kypsä esimerkiksi heräämään rakkaustietoisuuteen, joka on alkukohta henkiselle kehitykselle.

Kaikki mitä puhuu ja sanoo, on tärkeää sille, mitä elämässä tapahtuu ja miltä elämä tuntuu ja kuinka onnelliseksi kokee itsensä. Kun puhuu positiivisesti ja käyttää positiivisia sanoja, luo sekin positiivisuutta omaan elämään. Toisten arvostelu on negatiivista puhetta, jota pitäisi välttää. Myös kaikenlainen pessimismi ja vähättely ovat negatiivista puhetta ja ei toivottavaa. Kun puhuu, tulisi itsellä on positiivinen mieliala yllä; silloin myös puhuu myönteisesti. Aluksi voi olla hankalaa välttää arvostelua ja pessimismia, mutta kun asiaan alkaa kiinnittää enemmän huomiota, muodostuu siitä tapa, joka on eräänlainen rutiini ja ajan kanssa se ei ole enää lainkaan vaikeaa.

Teot voivat myös olla luonteeltaan positiivisia ja negatiivisia. Kun tekee jotain, jolla on positiivisia vaikutuksia, ovat teot hyviä luonteeltaan. Negatiivisista teoista seuraa harmia ja vahinkoa toisille sekä myös itselle. Ihmisen tulisi tehdä vain tekoja, jotka eivät vahingoita ketään ja joista on vain iloa sekä mielihyvää itselle ja muille. Joskus on tilanteita kuten esim. sota, jolloin miehet joutuvat puolustamaan isänmaataan ampumalla ja vahingoittamalla sodan vastapuolta. Tätä tekoa ihminen ei tee oman harkintansa pohjalta, vaan oman valtionsa määräyksestä, jolloin teko on vähän eri luokkaa kuin negatiivinen teko normaalissa elämässä. Sodassakin täytyy välttää turhaa tappamista ja toisten huonoa kohtelua ja kaiken kaikkiaan sotia tulisi välttää, koska Jumala rakastaa rauhaa ja sitä, että kaikki hänen lapsensa elävät sovussa ja hyvissä väleissä keskenään. Lasten keskinäiset hyvät välit ovat tärkeitä kaikille vanhemmille ja tämä on tärkeää myös maailmankaikkeuden korkeimmalle voimalle. Negatiivisiksi teoiksi Jumala laskee myös luonnon ja eläinkunnan kaltoinkohtelun ja vahingoittamisen. Ihmisen ei tulisi omilla teoillaan ja toimillaan vahingoittaa luontoa, sen puhtautta, eikä tehdä eläinten elämää mahdottomaksi saasteiden ja yleisen pilaantumisen vuoksi. Jokainen tekee hyvää, kun huolehtii omalta osaltaan eläinkunnan sekä luonnon puhtaudesta ja hyvinvoinnista. Tämä on asia, jonka suhteen monet ovat välinpitämättömiä eivätkä ymmärrä, että jokainen voi vaikuttaa asioiden kulkuun omilla teoillaan ja toimillaan.

Jokainen päivä on haaste ajattelulle, sanoille ja teoille. Joka ilta pitäisi pohtia miten on onnistunut olemaan positiivinen ko. päivän aikana. Jos mieleen tulee jokin negatiivinen ajatus, jota on päivän aikana ajatellut, mutta jota ei ole jo aiemmin huomannut korjata, voi vielä illallakin pyytää itseltään anteeksi, että oli päästänyt mieleen ko. negatiivisen ajatuksen. Anteeksiipyöntö ei poista ajatusta, joka on syntynyt, mutta vapauttaa sen negatiivisesta seurauksesta. Jos on puheillaan, teollaan ja

toiminnallaan aiheuttanut vahinkoa tai pahaa mieltä toiselle, voi ajatuksissaan esittää anteeksipyyntönsä teon kohteelle. Tämäkin vapauttaa teon negatiivisesta seurauksesta itselle. Kaikkein parasta on välttää etukäteen kaikkea negatiivista ja pyrkiä olemaan mahdollisimman positiivinen ja rakastava kaikessa, niin tästä syntyy itselle positiivista karmaa ja positiivista elämää tässä ja nyt.

Kun elämä maapallolla päättyy, käy jokainen sielu ja henki läpi elettyä elämää. Negatiiviset ajatukset, sanat ja teot on vaikeita kokea uudelleen, mutta hyvät ajatukset, sanat ja teot synnyttävät iloa ja hyvää mieltä myös tuona erityisenä hetkenä. Jokainen elämä kerryttää myös ns. karmaa eli jos eletty elämä on kerryttänyt paljon hyvitetävää, on tuo hyvitys tehtävä seuraavassa elämässä. Eli jos on aiheuttanut pahaa toiselle, joutuu itse kokemaan tuon pahan seuraavan elämän aikana. Jos taas elämä on ollut täynnä hyvyyttä, saa seuraavassa elämässä nauttia hyvyyden hedelmistä, jos sitten on yleensä tarvittakaan enää syntyä maanpäälle.

Yhteys korkeimpaan voimaan on tärkeää

Ihmiset maapallolla elävät erossa maailmankaikkeuden korkeimmasta voimasta ja joutuvat siksi moniin vaikeuksiin elämässään. Kun yhteys korkeimpaan voimaan on osa joka päiväistä elämää, voidaan vaikeudet ennaltaehkäistä ja silloin elämä on mukavampaa, nautinnollisempaa ja helpompaa. Yhteys korkeimpaan voimaan tarkoittaa, että ihminen hiljentyi säännöllisesti ja ottaa yhteyden Jumalalliseen energiaan, joka on kaiken olevaisen lähtökohta. Tuo energia on kaikkien ulottuvilla, mutta aivan liian harvat ihmiset ymmärtävät olla siihen yhteydessä. Energian vaikutuspiirissä olemisella on runsaasti erilaisia myönteisiä vaikutuksia ihmiseen; jos ihmiset olisivat niistä tietoisia, heräisi varmaan monissa halu olla siihen yhteydessä. Ihmiset elävät kuitenkin tietämättä tuosta hyvästä, joka olisi käden ulottuvilla. Siksi tietoa universaalista energian positiivisista vaikutuksista tulisi kertoa ihmisille, nuorille ja aikuisille sekä ikääntyville erilaisin keinoin. Monille on aloittaminen suuri, ponnistusta vaativa operaatio. Tätä tulisi helpottaa

järjestämällä alkeiskursseja, joissa hiljentymisen taitoja opetellaan ja harjoitellaan. Jokaisen omalla vastuulla on sitten, miten elämänsä päivittäin järjestää, että aikaa tuohon tärkeään hiljentymiseen jää riittävästi kaiken kiireen keskellä.

Rukoileminen on yhteydenpitoa Jumalaan, mutta yleensä ihmiset silloin pyytävät apua johonkin itselleen tai läheiselleen tärkeään asiaan. Kun pyyntö on saatettu korkeimman voiman tietoon, lopetetaan yhteys yleensä kovin nopeasti, jolloin henkilö ei ehdi olla universaalien energian vaikutuspiirissä riittävästi. Vaikutuspiirissä oleminen edellyttää aivojen toiminnan hiljentymistä ja alentumista tietylle tasolle ennen kuin yhteys universaaliin energiaan mahdollistuu. Siksi rukoileminen on erimuotoinen yhteydenotto Jumalaan kuin hiljentymisen ja yhteydessä oleminen universaaliseen energiaan. Jumalanpalveluksissa ja uskonnollisissa tilaisuuksissa rukoillaan yhdessä, mutta tuota aivojen toiminnan alentumista toiselle tasolle ei niissä tapahdu, koska rukoukset tapahtuvat nopeasti ja puhtaasti normaalissa päivätietoisuudessa. Pitempi hiljentymisen, jossa silmät suljetaan ja ihmisiä ohjataan ottamaan yhteyttä maailmankaikkeuden korkeimpaan voimaan, olisivat tarpeellisia lisää ja uusi aspekti tämän päivän jumalanpalveluksissa. Samalla ihmiset saisivat opetusta, kuinka tuo yhteys otetaan ja kuinka sitä ylläpidetään ja kuinka se lopetetaan.

Hiljentymisessä universaalienergia alkaa vaikuttaa monella eri tasolla ihmiseen. Vaikutusmekanismia on vaikea helppo tajuisesti selvittää, mutta sillä on vaikutusta chakrojen kautta elintoimintoihin ja aivojen toiminnassa tapahtuvien muutosten kautta mielialaa koskeviin asioihin. Hiljentymisen myös ohjaa ihmistä kuuntelemaan enemmän itseään ja sisäistä ääntä, jolloin ohjauksen saaminen korkeammalta taholta sekä omilta enkeleiltä ja oppailta helpottuu. Hiljentymisen ja yhteys universaaliseen energiaan on tie henkiseen kasvuun ja itsensä kehittämiseen. Jos siis henkinen kehitys alkaa kiinnostaa, kuuluu prosessiin tuon hiljentymisen aloittaminen. Säännöllinen yhteys universaaliseen energiaan tuo mukanaan myös herkkyyttä, joka mahdollistaa erilaisten uusien kykyjen avautumisen hiljentyjälle. Jokaisen omalla vastuulla on sitten jälleen mitä noiden avautuneiden kykyjen ja lahjojen kanssa tekee eli antaako niiden uinua vai otetaanko ne aktiivisesti käyttöön. Monet kyvyistä on tarkoitettu käytettäväksi muiden ihmisten auttamiseen. Aktiivinen annettujen lahjojen ja kykyjen käyttö puolestaan vie henkistä kehitystä jälleen eteenpäin.

Elämä on siis paljon muuta kuin se, mitä päivätaajunnassa monet sen ymmärtävät olevan. Jumala, maailmankaikkeuden korkein voima on viisautessaan luonut hyvin ihmeellisen maailman, jonka avautuminen ihmiselle avaa ovet uudenlaiseen, onnelliseen elämään. Siksi olisi tärkeää, että

mahdollisimmat monet heräisivät ymmärtämään tämän. Täällä henkimaailmassa ollessaan jokainen henki on tietoinen totuudesta, mutta kun synnyttään maanpäälle, on tämä tieto etsittävä aina uudelleen. Mitä kehittyneempi sielu on, sitä aikaisemmin hän aina tämän löydön tekee. Unuvien ihmisten auttamiseksi ja herättämiseksi tarvitaan ihmisiä, jotka puhuvat oikeasta totuudesta muille. Tiedon välittäminen on mahdollista nykypäivänä erilaisin keinoin. Ennen kirjat ja tilaisuudet olivat tärkeitä foorumeita tiedon levittämiseksi ja tiedon janon sammuttamiseksi, mutta nykyisessä teknologisessa maailmassa on käytettävissä uusia kanavia ja mahdollisuuksia, joka on myönteinen asia ja helpottaa niiden ihmisten työtä, joiden sydämelle on annettu vastuu tuosta tiedon levittämisestä. Tuo vastuu koskee kaikkia, joille itselle on oikea totuus jo avautunut, mutta lisäksi on joillekin ihmisille annettu vielä erityistehtäviä muiden tietoisuuden herättämiseksi.

Jokaisen elämä maanpäällä on itse asiassa aika lyhyt ja tulisi käyttää tehokkaasti oman henkisen kehittymisen edistämiseksi. On kuitenkin tärkeää elää myös normaali arkea, joka tuo oppimisen kannalta tärkeitä kokemuksia elämään. Siksi normaaliin elämän arkeen kuuluu tasapaino oman henkisen kehityksen edistämisen ja elämän arjessa kiinnipysymisen välillä. Eristäytyminen muista ei ole henkisen kehityksen tarkoitus, vaan oppimista tapahtuu nimenomaan, kun ollaan yhdessä muiden kanssa ja eletään yhteistä arkea mm. perheen kanssa. Henkinen kasvu ja siitä huolehtiminen mm. hiljentymisen avulla antaa voimaa, viisautta ja energiaa selviytyä normaalista arjesta hyvin ja niin, että itse sekä muut kokevat mahdollisimman paljon mielihyvää ja onnellisuutta, joka päivä.

Henkisen tien kulkijat tarvitsevat yhteisiä keskusteluja

Elämä maapallolla on haasteellista monin tavoin. Maapallolla asuu runsaasti erilaisia ihmisiä ja heidän keskinäinen kommunikointinsa ei ole aina helppoa. Kommunikointiongelmien johtuvat kieliongelmissa, mutta myös toistensa ymmärtämisen vaikeudesta. Ihmiset ovat ikään kuin erilaisilla aaltopituuksilla kuten sanotaan, ja hyvin erilaisten ihmisten on vaikea ymmärtää toistensa ajatuksia ja puhetta. On tilanteita, että ihmisen tulee pystyä tulemaan toimeen hyvin erilaisten ihmisten kanssa. Esimerkiksi moni työ on luonteeltaan sellaista, että sen puitteissa tavataan joka päivä paljon

erilaisia ihmisiä. Silloin on tärkeää osata kohdata heitä, vaikka he ovatkin ihmisinä erilaisia. Kun on kysymys työstä, helpottaa kohtaamista se, että vuorovaikutus kohdistuu selkeästi johonkin tiettyyn ”työasiaan” ja tärkeintä kommunikaatiossa on saada hoidettua ko. asia asianmukaisesti. Vapaa-ajallaan ihminen haluaa enemmän olla tekemisissä vain sellaisten ihmisten kanssa, jotka ovat enemmän samanlaisia kuin itse. Samanlaisten ja samalla aaltopituudella olevien kanssa oleminen on helppoa ja energiaa ei tarvitse laittaa toisen ymmärtämiseen niin paljon kuin hyvin erilaisten ihmisten kohdalla.

Ihmisen olisi siis hyvä olla paljon samankaltaisten ihmisten seurassa eikä niinkään etsiä sellaisten ihmisten seuraan, jotka kokee itselleen vieraaksi. Ihmisiä yhdistää mielipiteet, ajatukset, harrastukset ja monenlaiset kiinnostuksen kohteet elämässä. Uskonto ja samanlaiset ajatukset maailman synnystä ja kehityksestä voivat yhdistää eri ihmisiä. Kiinnostus henkiseen kasvuun ja kehitykseen yhdistää myös ihmisiä. On mukava keskustella henkiseen kasvuun ja kehitykseen liittyvistä kysymyksistä sellaisten ihmisten kanssa, joita ko. aihe myös kiinnostaa. Jos mahdollisuutta keskustelulle ei ole, on elämä tylsempää ja vajavaisempaa kuin jos esimerkiksi viikoittain tai kuukausittain on olemassa tällainen mahdollisuus.

Monet henkisestä kasvusta ja kehityksestä kiinnostuneet ihmiset ovat yksinäisiä kiinnostuksensa kanssa. Monet heistä elävät päivittäistä elämäänsä sellaisten ihmisten kanssa, joita ko. asiat eivät kiinnosta lainkaan. Olisi tärkeää, että nämä eri puolilla maata ja maapalloa olevat ihmiset saisivat yhteyden toisiinsa eri muotoisesti, koska yhdessä olemisesta ja yhteisistä keskusteluista jokainen saa uusia ajatuksia omaan henkiseen kasvuun ja kehitykseen sekä myös kannustusta, rohkaisua, ohjausta ja neuvontaa muilta. Mitä pienempi paikkakunta, jossa ihminen asuu, sitä vaikeampaa tuntuu olevan tuo samoin ajattelevien kohtaaminen. Isommalla paikkakunnalla ja kaupungissa löytyy jo enemmän mahdollisuuksia tapaamisille samoin ajattelevien kanssa. Yhteiset tapaamiset olisivat kuitenkin tärkeitä kaikille. Tapaamisten järjestäminen ei tapahdu itsestään vaan aina tarvitaan ihmisiä, jotka kutsuvat muita yhteen. Siksi maailmankaikkeuden korkein voima kutsuu aika ajoin uusia ihmisiä tällaisiksi kokoonkutsujiksi, koska tietää, että monet ovat liian yksin henkisen tien kulkijoina ja tulisivat mielellään tilaisuuksiin, jos niitä vain joku järjestäisi.

Yhteisissä tilaisuuksissa tulisi kertoa vasta-alkajille ja vasta henkisyyteen heränneille, mistä henkisessä kehityksessä on kysymys, minkälaisia asioita se koskee. Tavoitteet ovat tärkeitä kaikelle toiminnalle ja siksi tavoite tulee ensiksi osanottajille kirkastaa. Sitten tulisi käydä läpi asioita, joita henkisen tien kulkija kohtaa päivittäisessä elämässä ja kuinka hänen tulisi pyrkiä niistä

selviytymään. Maailmankaikkeuden lait tulisi käydä läpi, koska ne luovat perustan henkiselle kehitykselle. Pidemmälle ehtineiden kokemukset ovat tärkeitä oppimismahdollisuuksia vasta-alkajille ja siksi yhteisissä tilaisuuksissa pitäisi aina antaa mahdollisuus pitempään ponnistaneille puhua ja kertoa kokemuksistaan henkisen tien kulkijoina. Meditaation eli hiljentymisen perusasiat olisi hyvä käydä läpi, samoin muut yhteydenpito mahdollisuudet korkeimman voiman kanssa. Osallistujille tulisi avata näkemystä siihen, että keskeistä henkisessä kehityksessä on yhteys universaaliin energiaan. Ko. tilaisuuksissa tulisi varata aina aikaa yhteiselle hiljentymiselle ja myös henkiparannukselle, kun perusasiat on läpikäyty ja ymmärretty. Myös universaalien energian kolmatta ulottuvuutta, luovuutta ja ihmisen kykyä luoda omaa elämää ja tulevaisuutta, tulisi käsitellä jossain vaiheessa yhteistä toimintaa.

Elämme nyt aikaa, jolloin yhä useampi ihminen on kiinnostunut henkisistä asioista. Heille tarvitaan nyt uusia yhteisiä foorumeita, joissa he voivat kohdata toisiaan. Koska matkat ovat pitkiä eri paikkakuntien välillä, tarvitaan nyt paljon uusia vetäjiä, jotka haluavat ja pystyvät näitä henkisydestä kiinnostuneita ihmisiä kutsumaan yhteen eri kaupungeissa ja paikkakunnilla. Tietysti heidän olisi mahdollista muodostaa eräänlainen, oma kattava verkosto, joka tarjoaisi sitten myös ko. vetäjille omia tilaisuuksia, joissa hekin saisivat voimaantua omien tilaisuuksiensa vetäjinä ja saisivat vertaistukea toisistaan. Vuosittain voisi olla myös suurempi tapahtuma, jossa ko. piirien toimintaan osallistuneet, voisivat kaikki kokoontua yhteen.

On hienoa, että ihmiskunnassa alkaa olla jo yhä enemmän henkisydestä kiinnostuneita. Tämä on pitkän kehityksen tulosta ja on vaatinut useita maanpäällisiä elämiä, että tähän vaiheeseen on päästy. Uusi aika vaatii uudenlaisia toimintamalleja. Nyt on tärkeää tarjota riittävästi foorumeita näille henkisydestä kiinnostuneille. He haluavat apua ja tukea kehittymiseensä. Nyt on monelle kovin hankalaa saada tietoa, kun on herännyt kiinnostus henkisyteen. Eräänlaiset henkisen kasvun ja kehityksen peruskurssit tulevat nyt tarpeeseen ja auttavat ihmisiä eteenpäin henkisen kehityksen tiellä.

Ihmisten välinen vuorovaikutus ja uusi teknologia

Ihmiskunta elää nyt aikaa, jolloin teknologinen kehitys on kehittynyt pitkälle. Monet arjen toiminnot pyörivät uuden teknologian avulla ja teknologia helpottaa monenlaista työtä, tekee siitä mielekkäämpää ja vähentää rutiininomaisia työsuorituksia. Teknologia on kuitenkin hyvin haavoittuvaa. On mahdollista, että maanpäällä tapahtuu jotain sellaista, joka vahingoittaa teknologiaa pyörittävää energiamuotoa ja siksi kaikki mikä on teknologiaan perustuvaa toimintaa, pysähtyy ja lakkaa toimimasta. Tietenkään tällaiseen ei ole varauduttu, koska kukaan ei usko, että mitään sellaista voisi tapahtua, joka tuon teknologian käytön voisi estää. Jumalalle eli maailmankaikkeuden korkeimmalle voimalle kaikki on kuitenkin mahdollista. Saattaa olla, että hän jonain päivänä käynnistää prosessin, jossa ihmiskunta pakotetaan palaamaan aikaan, jolloin teknologiasta ei vielä tiedetty mitään.

Miksi Jumala sitten näin haluaisi tehdä? Siihen voisi olla useita syitä. Ihmiskunta on nyt hyvin teknologiakeskeistä ja ihmisten väliset suhteet ja vuorovaikutus heidän välillään on muuttunut. Mieluummin ollaan yksin, pelataan pelejä ja seurustellaan virtuaalisten hahmojen kanssa kuin seurustellaan ja ollaan yhdessä muiden elävien ihmisten kanssa. Perheissä vanhemmat ja lapset tuijottavat teknologisia välineitä eivätkä ole enää kunnolla yhdessä niin kuin ennen vanhaan oltiin. Teknologisessa kasvuympäristössä olleiden lasten ja nuorten suhtautuminen muihin on muuttunut. Teknologia on tunteeton seurustelukumppani ja siitä johtuen nykynuoret ovat tunteettomampia muita kohtaan kuin aiemmin. Heidän on vaikea ymmärtää mitä tietyt teot aiheuttavat tunnetasolla toiselle henkilölle. Toisaalta myös oma tunnemaailma neutraloituu ja tunteiden kokeminen jää pinnalliseksi; varsinkin ilon kokeminen laimentuu. Surua tuskin osataan kokea lainkaan. Tunteeton ihminen on melko vaarallinen muille, koska hän voi eri syistä, joskus hyvin mitättömistä syistä, tehdä väkivaltaisia tekoja toisia kohtaan. On siis mahdollista, että maailmankaikkeuden korkein voima puuttuu maailman tilaan, jos huomaa, että ihmiskunta alkaa elää täysin eri tavoin kuin on tarkoitettu.

Tällaisesta eräänlaisesta katastrofista on ihmiskuntaa jo varoitettu eri kanavia pitkin eli tämä tieto, jonka tässä nyt kerroin ei ole ensimmäistä kertaa esillä. Koska tuollainen suuri muutos on mahdollinen, kannattaa siihen tietysti jotenkin varautua. Kannattaa palauttaa mieleen miten erilaisia asioita hoidettiin aikana, jolloin siihen ei käytetty nykYTEKNOLOGIAA. Kannattaa pohtia erilaisia mahdollisia tilanteita etukäteen, että osaa toimia nopeasti, jos siihen on tarvetta. Jos liikenne ei pelaa, puhelimet ja tietokoneet eivät toimi, maanviljelykseen ja kotitalouksissa tarvittavat laitteet eivät toimi, kuinka elämä sujuisi kaikesta huolimatta. Onhan selvää, että aikaa myöten kaikki alkaa järjestyä parhain päin, mutta aluksi on ehkä melkoinen kaaos maanpäällä, kun pitää opetella elämään ilman nykYTEKNOLOGIAA.

Ihmisen kannattaisi siis elää päivittäistä elämää niin, että teknologia ei häiritse normaalia kanssakäymistä ihmisten kanssa. Hyväksi tuleminen on paljolti sitä, että osataan olla hyvä muille ihmisille ja totta kai myös itselle. Ei ole tarkoitettu, että ihmiset eristäytyvät muista ja seurustelevat vain tietokoneiden kanssa. Tietokone on ihmisen luoma ja se ei ajattele, eikä tunne eikä reagoi ihmisen tavoin. Tietokone ei voi olla aidon ihmisen korvike koskaan. Kyllähän ihmiset nytkin tapaavat toisiaan, mutta aidosti läsnä oleminen on harvinaista. Jokaisella on mukanaan puhelin, jossa on myös tuo tietokone ja jo sen mukana olo häiritsee keskittymistä toiseen ihmiseen. Viisaat ja hyvät ihmiset voisivat nyt enemmän puhua tästä teknologiavaarasta, joka on olemassa. Osa ihmisistä sen jo havaitsee ja monet ammattilaiset eri yhteyksissä, mutta paljon on niitä, jotka elävät täysin teknologian lumoissa eivätkä ymmärrä, mitä se aiheuttaa ihmisten välisille suhteille.

Elämää maapallolla seurataan ja valvotaan

Ihmiskunnan historia on pitkä. Kaikki se mitä nyt on, on seurausta pitkästä kehitysprosessista. Monet ajattelevat, että kaikki on ihmisten aikaansaannosta, mutta tosiasia on, että kaiken kehityksenkin taustalla on ollut vaikuttamassa sama voima ja viisaus, joka on luonut koko maailmankaikkeuden. Maailmassa ei mitään tapahdu salassa Jumalalta, mutta joitakin asioita tapahtuu, kuten sotia, siksi, että ihmiset sitä niin voimakkaasti haluavat, eivätkä halua kuunnella

sisäistä ääntään. Jos ihminen ei kuuntele samaansa ohjausta, ei Jumala halua siihen heti välittömästi puuttua. Hän haluaa, että ihminen näkee myös tekojensa ja toimiensa seuraukset. Valta ja vaikutusmahdollisuudet muihin sokaisevat usein ihmisen niin, että hän alkaa uskoa olevansa muita ihmisiä suurempi ja ihmeellisempi. Maailmankaikkeuden korkein voima on kuitenkin luonut ihmiset samanarvoiseksi keskenään. Kukaan ei ole parempi kuin toinen, mutta henkisesti ihmiset ovat eri vaiheissa ja myös tämä vaikuttaa heidän toimintaansa. Ihmisten tulisi aina rukoilla ja kääntyä Jumalan puoleen, kun heille valitaan maan johtajia. Näin he voisivat vaikuttaa siihen, että valituksi tulee ihminen, joka oikeasti ajattelee heidän ja koko maan parasta. Näin tapahtuu pienten ihmisryhmien toimesta, mutta vaikutukset olisivat suuremmat, jos vielä suurempi joukko ihmisiä kokoontuisi yhteen rukoilemaan tietynlaista lopputulosta.

Maanpäällisten tapahtumien hallinta on voimakkaasti Jumalan itsensä käsissä. Hän voi puuttua asioiden ja tilanteiden kulkuun koska vain haluaa ja näin hän on jo tehnytkin lukuisia kertoja. Mm. erilaiset luonnonkatastrofit ovat hänen järjestämiään asioita maapallolla. Niillä on aina jokin opettavainen tarkoitus ihmiskunnalle. Siksi aina kun suuria luonnonmullistuksia ja muutoksia tapahtuu, pitäisi pohtia miksi näin tapahtuu, mitä Jumala haluaa meille tällä opettaa. Jumala rakastaa lapsiaan, mutta kuten kaikki vanhemmat, hän pitää erityisesti lapsista, jotka kuuntelevat hänen ajatuksiaan ja mielipiteitään sekä toimivat niiden mukaisesti. Vanhemmatkin törmäävät usein tilanteisiin, että lapsi on mennyt tekemään jotain omin päin kertomatta tai keskustelematta siitä heidän kanssaan. Sitten kaikki menee jostain syystä pieleen ja mitä tapahtuu? Silloin usein syyttävä sormi osoitetaan vanhempia kohti ja sanotaan, että miksi ette neuvonut minua toimimaan oikein, miksi annoitte tämän tapahtua minulle? Aina siis kannattaa keskustella ja pyytää ohjausta, kun on isoja asioita ja muutoksia toteuttamassa elämässään. Kenenkään ei ole pakko yksin tehdä isoja ratkaisuja; aina on mahdollista kääntyä rakastavan Isän puoleen, joka mielellään antaa ohjausta, vaikka päätös on aina asianomaisen itsensä tehtävä.

On siis tärkeää pitää yllä vuorovaikutusta maailmankaikkeuden korkeimman kanssa. Tämä tekee elämän helpommaksi ja miellyttävämmäksi ja säästyy pahimmilta virheiltä. Ihmiset ovat kuitenkin nyt melko yksin elämässään ja heiltä puuttuu tuo tärkeä yhteys Isänsä kanssa. Olisi tärkeää, että ne, jotka yhteydessä ovat säännöllisesti, kertoisivat asiasta ja sen hyvistä puolista kanssaihmisilleen. Näin monet, jotka asiasta eivät ole lainkaan tietoisia, saisivat ehkä kipinän muutokseen elämässään. Jokainen Jumalan lapsi, joka hoitaa omat yhteytensä, on malli muille siitä, minkälaista elämä voi olla, kun asiat yläkertaan ovat kunnossa. Puhumiseen tarvitaan rohkeutta, jota annetaan, jos sitä

pyydetään. Kyllä Jumala tukee ja auttaa kaikkia, joilla on halua kertoa tuon yhteyden tärkeydestä ja eduista muille.

Olisi tärkeää, että kaikki ne, jotka pitävät yhteyttä Jumalaansa säännöllisesti, puhuisivat muiden saman henkisten ihmisten kanssa siitä, minkälaista elämä on kun on elävä yhteys maailmankaikkeuden korkeimpaan voimaan olemassa. Tämä innostaisi totuuden etsijöitä kokeilemaan itsekin yhteyden saamista korkeimpaan voimaan. Elämä on itse asiassa melko lyhyt periodi ja jokaisesta päivästä kannattaa tehdä ja luoda sellainen, että siihen on tyytyväinen. Ilman yhteyttä Isään, kaiken Luojaan, on jokainen päivä vajavainen. On ihmeellistä, miten ihmiset vierastavat Luojaansa ja pitävät häneen etäisyyttä, eivätkä halua olla hänen kanssaan tekemisissä. Toisaalta tuo piittaamattomuus johtuu sielun ja hengen kehitysteesta. Kun kehitystä tapahtuu alkaa yhteydenpito omaan Luojaan kiinnostaa ja sen merkitys aletaan ymmärtää paremmin. Puhuminen asiasta kuitenkin nopeuttaa noiden etsivien sielujen perille löytämistä. Jos kukaan ei puhu Jumalasta heille mitään, voi kestää kauan ennen kuin henkistä heräämistä alkaa tapahtua. Siksi aiheesta keskustelu ja sen esillä olo eri foorumien ja keinojen avulla on merkityksellistä.

Rahaan kannattaa suhtautua viisaasti ja maltillisesti

Monet ajattelevat, että onnellinen elämä on sellaista, että on paljon rahaa käytettävissä ja että elämä on täynnä menoa ja meininkiä. Useilla onnellinen elämä pitää sisällään hyviä ja läheisiä ihmissuhteita sekä mielenkiintoisen työpaikan, josta maksetaan hyvää palkkaa. On myös paljon hyvin rikkaita ihmisiä, jotka eivät rahasta huolimatta koe itseään onnelliseksi. Raha on vaikuttanut heidän elämäänsä esimerkiksi niin, että hyviä ihmissuhteita ei enää ole, koska kateus ja ehkä rikkaan oma itseriittoinen käytös on karkottanut ihmiset hänen luotaan ja läheisyydestä. Köyhä ihminen harvoin sanoo olevansa onnellinen, koska häneltä puuttuu rahaa ja sen tuoma hyvä elintaso. Jotenkin onnellisuus pyörii tuon rahan ympärillä. Ilmeisesti tämän päivän maailmassa raha on niin keskeinen tekijä, että sitä pitää olla ainakin kohtuullisesti, että ihmisellä olisi hyvä olla.

Tärkeintä ehkä kaikessa on suhtautuminen rahaan. Pyöriikö ajatukset aina rahan ympärillä ja ratkaiseeko raha aina kaikki valinnat vai meneekö joku muu asia rahan edelle valintoja tehdessä. Ihmisten kannattaisi pohtia omaa suhtautumistaan rahaan rauhassa ja riittävän usein. Rahalla saa mitä toivoo ja haluaa, mutta ei kuitenkaan kaikkea. Jos elämä pyörii vain rahan ahneuden ympärillä eli ihminen ajattelee vain koko ajan, kuinka paljon hänellä on pankkitilillä rahaa ja kuinka paljon hän voi tehdä rahaa tekemällä tuota tai tuota tai ostamalla tai myymällä jotain hyvällä hintapolitiikalla, on rahalla liian keskeinen asema ihmisen elämässä. Silloin raha jättää varjoonsa kaiken muun. Ihminen voi myydä vaikka lapsensa ja puolisonsa, jos onnistuu niistä hyvän hinnan saamaan. Kun ihminen elää pitkään keskittyneenä rahaan, alkaa hänen elämänsä kuihtua, ja pikku hiljaa se alkaa menettää merkitystään. Saattaa olla, että tällainen ihminen lopulta herää ja huomaa, että rahalla on nyt omassa elämässä liian keskeinen rooli ja tekee muutoksia toiminnassaan. Kaikille ei tätä vaihetta tule ja he alkavat menettää kiinnostuksensa elämään ja elämänhalu alkaa kadota. Saattaa olla, että he haluavat lähteä maailmasta oman käden kautta ennenaikaisesti. Liialliseen rahan käyttöön liittyy usein runsasta alkoholin ja muiden päihdyttävien aineiden käyttöä, joka sinänsä on jo merkki elämän luisumisesta väärille raiteille.

Rahan kanssa tulee olla siis tarkka, ettei se vie koko sydäntä ja ettei rakkaus kohdistu täysin väriin asioihin. Rakkauden työssä raha voi kuitenkin olla merkittävä apuväline. Rahaa on mukava antaa ja jakaa jos sitä on runsaasti, niille, joilla rahaa on vähän tai ei ollenkaan. Tästä tulee sekä antajalle että saajalle hyvä mieli ja mikä parasta, tästä alkaa toteutua eräs maailmankaikkeuden keskeisistä laeista eli mitä enemmän antaa niin sitä enemmän saa. Tämä pätee kaikkeen; rahaan, rakkauteen, myötätuntoon, iloon toisten menetyksen puolesta jne. Vain osa hyvin rikkaista ihmisistä ymmärtää tämän keskeisen lain merkityksen. Monet pihtaavat rahojaan pankkitileillä eivätkä tee elettäkään auttaakseen vähäosaisia tai niitä, jotka tarvitsisivat rahaa hyvien liikeideoiden tai unelmiensa täyttämiseen. Ne, jotka antavat rikkauksistaan muille, saavat rahansa yleensä muussa muodossa moninkertaisesti takaisin. Tämä on asia, jota henkisen kehityksen kurseilla voisi myös käsitellä; kuinka hyvän tekeminen palkitsee tekijäänsä monimuotoisesti.

Aina kun miettii tekemisiään ei kannata miettiä liiallisesti sitä, paljonko jokin teko tai toiminto tuottaa rahaa, vaan paremminkin kannattaa miettiä mitä hyvää tuo teko ja toiminto saa aikaan muissa. Kun teon motiivina on toisten hyvä, on mahdollista, että tuloksena on myös rahavirtoja, joista ei voinut etukäteen edes uneksia. Pohdinnan keskittyminen rahalliseen tuottoon on teon motiivina sellainen, että tappiotkin ovat mahdollisia, vaikka voittojakin voi hyvällä bisnesidealla tulla. Koska teosta kuitenkin puuttuu rakkaudellinen ulottuvuus, ei tulos tuo sellaista iloa tekijälleen

kuin sellainen tulos, joka kertoo ihmisten mielihyvystä, kiitollisuudesta ja onnellisuudesta. Tällainen tulos tuo aidosti hyvän mielen myös teon tekijälle ja sillä on taas monia positiivisia vaikutuksia mm. asianomaisen fyysiseen ja psyykkiseen terveyteen. Rahaan kannattaa siis suhtautua viisaasti sekä maltillisesti ja laittaa sen edelle onnellisuutta, hyvää mieltä ja kiitollisuutta lisäävät asiat.

Kommunikointi henkimaailman auttajien kanssa on mahdollista

Maailmankaikkeuden korkein voima on luonut maailman, jossa on maapallon lisäksi myös muita maailmoja. Henki eli sielu asuu ns. näkymättömässä maailmassa ja lähtee sieltä aina välillä lyhyelle tai pitemmälle matkalle maanpäälle, jotta oppisi uusia asioita kokemustensa kautta ja kasvaisi näin henkisesti. Maapallolla eläessään henki eli sielu voi olla yhteydessä tuohon kotiinsa, josta aikoinaan tuli elämään ihmisenä ja oppimaan. Kodissa on erilaisia tahoja, jotka voivat auttaa ja ohjata elämää maanpäällä, jos sitä halutaan ja pyydetään. Jokaisella ihmisellä on kaksi suojeleuskeliä koko maanpäällisen elämän ajan, jotka nimensä mukaisesti suojelevat ja pitävät huolta vastuulleen annetusta henkilöstä ja sielusta. Lisäksi on henkioppaita, joillakin yksi ja joillakin useampia. Henkioppaat voivat vaihtua maanpäällisen elämän aikana, mutta usein pysyvät samoinakin. Suojeleuskelten yläpuolella henkimaailman hierarkiassa ovat arkkienkelit, jotka myös auttavat maanpäällä olevia.

Joillekin ihmisille halutaan antaa tietystä kehityksen vaiheesta kykyjä, jotka mahdollistavat yhteydenpidon näkymättömän maailman auttajiin. Tämä yhteyden pito voi toteutua eri tavoin; osa voi nähdä henkimaailmassa olevia, osa voi kuulla heidän puhettaan, ja osa saa intuitiivista ohjausta henkimaailman auttajilta. Arkkienkelit ovat suojeleuskelten esimiehiä ja he pystyvät kommunikoimaan ajatuksen voimalla, ilman sanoja keskenään. Henkimaailman ja fyysisen maailman väliseen kommunikaatioon on Jumala luonut sellaisia mahdollisuuksia, että vaikka maailmassa on tuhansia kieliä, niin täältä voidaan olla eri kielillä yhteydessä maan asukkaisiin. Esimerkiksi minä arkkienkelinä voin kommunikoida kaikilla maailman kielillä niiden kanssa, joille kyky kommunikaatioon kanssamme on annettu tai joilla se on ollut olemassa syntymästä asti.

Nyt kun sanelen tätä kirjoitusta, niin minä siirrän sanomani ajatuksen tasolla vastaanottajalle, joka tunnistaa omassa päässään nuo ajatukset ja pystyy kirjoittamaan ne ylös. Täällä näkymättömässä maailmassa on olemassa myös ns. ylempiä tasoja, joista ei voi enää olla suoraan yhteydessä maanpäälle, vaan yhteydenpito tapahtuu välikäsien kautta ylemmältä tasolta alemmalle ja taas alemmalle. Noilla ylemmillä tasoilla olevat henget ovat korkealle kehittyneitä. Mm. Jeesuksena elänyt henki maanpäällä on jo ylemmillä tasoilla täällä toisessa ulottuvuudessa. Siellä he ovat hyvin lähellä maailmankaikkeuden korkeimman voiman energiaa ja auttavat häntä yhä jatkuvassa luomistyössä. Maailmankaikkeutta johdetaan energioiden avulla ja niihin vaikuttaminen tapahtuu luomistyönä juuri noilla korkeimmilla henkisen kehityksen tasoilla.

Koska olen arkkienkeli, voin liikkua eri tasojen välillä helposti ja minulla on siihen maailmankaikkeuden korkeimman voiman lupa. Vietän kuitenkin paljon aikaa tällä tasolla, jolla nyt olen, koska täältä voin olla yhteydessä maanpäällä oleviin. Tämä on ns. ensimmäinen taso, jonne siirrytään tasoa alemmaksi, kun ei enää ole välttämätöntä kehittyä hyvydessä, vaan muiden asioiden suhteen. Täältä pystyn olemaan yhteydessä maanpäällisiin energioihin melko vaivattomasti. Arkkienkeleitä on useita, ja heillä kaikilla on oma alue, jonka puitteissa he tekevät auttamistyötään. Jumala on tarkoittanut, että he ovat maanpäällä olevien apuna ja tukena aina silloin kun apua heiltä pyydetään.

Kun ihminen kuolee fyysisesti ja henki irtoaa ruumiista ja tulee henkimaailmaan, hän saapuu ns. astraalitasolle, jossa hänet otetaan vastaan ja jossa hän saa selvittää elettyä elämäänsä auttajiensa kanssa. Hän siirtyy sitten omiensa luo ja asuu heidän läheisyydessä kunnes ehkä joutuu palaamaan maanpäälle. Jos todetaan, että henki on hyvydessä niin kehittynyt, ettei enää tarvitse syntyä maanpäälle uudelleen, hän siirtyy ns. ensimmäiselle tasolle. Jossain vaiheessa kehitystä siirrytään seuraavalle ja taas seuraavalle tasolle. Ns. toiselta tasolta ei enää pystytä suoraan olemaan yhteydessä maanpäälle, vaan silloin joudutaan jo käyttämään välikäsiä ensimmäiseltä tasolta.

Aikojen kuluessa on ihmiskunnassa liikkunut erilaista tietoa henkimaailmasta ja sen tasoista. Nyt halutaan kertoa uudestaan ja kuvata minkälaista henkimaailmassa on ja minkälaisia tasoja siellä on. Tähän asti on ajateltu, että maanpäällä olevien ei tarvitse tietää kovin paljon henkimaailmasta, koska tärkeämpää on keskittyä omaan henkiseen kehitykseen maanpäällä. On ajateltu, että maanpäällisessä elämässä on aivan tarpeeksi miettimistä siellä oleville ja nämä henkimaailman hierarkiat ja tasot selviävät sitten aikanaan, kun maanpäällinen elämä on jo jäänyt kehityskaaresta pois.

Maanpäällä asuva henki voi siis saada apua suojelusenkeleiltä, henkioppailta ja arkkienkeleiltä ja myös muilta vähemmän tunnetuilta auttajilta täältä henkimaailmasta ja joissakin tapauksissa hän voi myös olla kontaktissa auttajiensa kanssa ja saada ajatusten tasolla tietoa ja ohjausta täällä olevilta. Tämä on totuus ja sitä ei voi kukaan maanpäällä oleva kiistää eikä kieltää.

Ihmiset tarvitsevat herättelyä oikean elämäntarkoituksen löytämiseksi

Maailmankaikkeus on ihmeellinen Jumalan luoma kokonaisuus. Se pitää sisällään erilaisia planeettoja ja maailmoja sekä erilaisia olentoja, jolle maailmankaikkeuden korkein voima on luonut ja antanut erilaisia omia tehtäviä. Kokonaisuus ei ole vielä paljastunut ihmiskunnalle eikä varmaan täydellisesti koskaan paljastukaan. Ihmiskunta hakee aktiivisesti tietoa muista planeetoista ja elämän olosuhteista niillä, mutta selkeää kuvaa ja tietoa niistä ei ole ollut vielä saatavissa. Jokainen varmaan ymmärtää, että tietoa saadaan sitten kun Jumala sen sallii. Tähän asti hän on halunnut, että ihmiset maanpäällä keskittyvät elämäänsä siellä, eivätkä liikaa laajenna toimintaa aluettaan muualle. Itse asiassa vain maapallo on suunniteltu ihmisten kaltaisten olentojen asuinympäristöksi; muualla elämä ei olisi tarkoitettuna kaltaista. Ihmiseksi synnyttään juuri maanpäälle, koska sinne luotu elämä antaa juuri niitä kokemuksia, joita henkisessä kehityksessä tarvitaan. Henkinen kehitys puolestaan on vaativa kokopäiväinen tehtävä; ei sen puitteissa ole aikaa matkustella eri planeettojen väliä ja käyttää aikaansa, useita vuosiakin, tuollaiseen teknologiseen matkustamiseen.

On harmillista, että niin monet ihmiset haaskaavat ihan kokonaisia elämiä maanpäällä niin, että keskittyvät vain nauttimaan maailman tarjoamasta luksuselämästä tai sen nautinnoista esim. alkoholista ja seksistä sekä rikollisesta toiminnasta muita ihmisiä vastaan. Vaikka heille tarjotaan tietoa henkisestä kehityksestä, he eivät tartu siihen mitenkään aktiivisesti. Tämä johtuu osittain sielun kehittymättömyydestä, mutta henki ja sielu eivät pääse kehittymään lainkaan, kun ei edes

yrityä vastata tarjottuihin haasteisiin henkisen elämän puolella. Ilmiö on osoitus jonkinlaisesta hengen ja sielun heikkoudesta, vaikeudesta ottaa oma elämä haltuun, vaikeudesta ajatella elämää pitkänä jatkumona, jonka tavoitteena jokaisella on hyväksi tuleminen eli valaistuminen, jota sanoo tästä kasvusta ja kehityksestä myös käytetään.

Tämän hetken maailma tarvitsee uudenlaisia keinoja ihmisten herättelyyn pelien ja videoiden sekä elokuvatarjonnan ja muun viihteen keskellä. Henkiset asiat pitää tuoda osaksi tuota maailmaa, jossa ihmiset nyt elävät. Kirjatkin alkavat olla vanhanaikaisia; etenkin paperille kirjoitetut ja painetut kirjat. Enemmän jo luetaan ja kuunnellaan ns. e-kirjoja, kun niitä voi helposti etsiä ja lukea internetistä. Pitäisi perustaa yhdistyksiä, jotka mieltävät miten pysäyttää ihmisiä ajattelemaan henkistä kehitystä tuossa some-maailmassa, josta nyt niin paljon puhutaan. Erilaiset videot koskien henkisiä asioita ovat osa tämän päivän ilmiöitä. Muitakin virtuaalisia keinoja tarvitaan; pelejä, keskustelufoorumeita jne. Lisäksi tarvitaan aina kasvotusten tapahtuvia kohtaamisia erilaisissa ryhmissä ja isommissa tapahtumissa.

Henkisesti samankaltaisten on hyvä kokoontua yhteen ja saada toisistaan voimaa arjen elämään. Jokaisella paikkakunnalla pitäisi olla olemassa ryhmätoimintaa, jonne henkisesti aktiivinen ihminen voisi tulla viikoittain tai harvemmin, oman aikataulujensa mukaan. Ryhmien kaikkien jäsenten tulisi osallistua ryhmän toiminnan suunnitteluun ja toteutukseen. Näin ryhmän koko kasvaa ajan myötä, kun on aktiivisella toiminnalla saatu koko ajan uusia osallistujia paikalle. Tällainen työ on Jumalan silmissä aina arvokasta ja luetaan hyvin tekoihin, joita palkitaan aina ruhtinaallisesti. Jokaisen ryhmän perustaminen vaatii vain aina jonkun käynnistäjän; useimmat ihmiset tulevat kyllä sitten toimintaan mukaan, kunhan vain joku ensin käynnistää ja mieltii ainakin alkuvaiheen toiminnan rakenteet, joita muut voivat sitten yhdessä tarvittaessa muuttaa ja kehittää. Nyt on tällaisten uusien ryhmien perustamisen aika. Tähän työhön tarvitaan kaikkia, joille suunnittelu, organisointi ja uuden aloittaminen on luonteenomaista ja mieluista työtä. Myös johtamisominaisuuksia tarvitaan, mutta ennen kaikkea halua palvella tällä tavoin jumalallisia tarkoituksia maanpäällä.

Yhteys universaaliin energiaan edistää henkistä kasvua

Maailmassa on paljon ihmisiä, jotka elävät erossa maailmankaikkeuden korkeimmasta voimasta. Heille elämäntarkoitus on usein materiaalisten asioiden ympärillä, mutta totta kai heidänkin joukossaan on toisin ajattelevia, joille perhe ja hyvät ihmissuhteet ovat tärkeitä. Elämä ilman säännöllistä yhteyttä kaiken Luojaan on kuitenkin sisällöllisesti melko tyhjää ja tarkoitusta haetaan asioista, jotka tuota tyhjyyden tunnetta eivät poista. On paljon menestyneitä ja kuuluisia ihmisiä, jotka hukkuvat rahaan ja maineeseen, mutta jotka eivät koe itseään onnellisiksi. Tämä on yksi elämän ja maailmankaikkeuden laki, että vasta kun ihminen ymmärtää, että hänen on oltava yhteydessä maailmankaikkeuden rakastavaan energiaan riittävän usein, voi hän olla onnellinen. Ihmisiä, jotka elävät vailla elämäntarkoitusta, tulisi auttaa sillä tavoin, että heille yritettäisiin ainakin selittää tuota perimmäistä totuutta asiasta.

Myös ne ihmiset, jotka tekevät paljon pahaa kanssaihmisille eri muodossa, ovat tietämättömiä omasta alkuperästään ja siitä, että heidän tulisi olla yhteydessä maailmankaikkeuden korkeimpaan voimaan ja saada siten ohjausta ja tukea elämäänsä. Ylläpitämällä tuota yhteyttä ihminen muuttuu vähä kerrallaan sellaiseksi, että hän ajattelee ja tekee vain hyvää itselleen ja muille. Yhteydessä oleminen tuohon valtavaan rakkauden energiaan saa aikaan muutoksia ihmisessä ja hän alkaa olla yhä samankaltaisempi tuon maailmankaikkeuden energian kanssa. Hän alkaa suorastaan vierastaa pahuutta ja kaikkea paha, mitä ihmiset toisilleen tekevät. Voisi sanoa, että hänestä tulee allerginen kaikelle pahalle. Hän huomaa pahan herkästi ja haluaa pois pahan ilmapiiristä yhä voimakkaammin. Hän myös aistii hyvän herkästi ja viihtyy siellä missä aistii olevan hyvyttä ja positiivisuutta.

Yhteydessä oleminen universaaliin energiaan mahdollistaa myös ohjauksen saamisen elämään. Ohjaus on eri muotoista ja joskus sitä on vaikea huomata. Kun ollaan ohjauksen alla, voidaan esimerkiksi ajatella tiettyjä asioita, tehdä tiettyjä tekoja tai vain olla. Ihmisen on itse asiassa hyvin vaikea huomata koska häntä nimenomaisesti ohjataan jotain tekemään. Ohjaus on usein hyvin hienovaraista ja huomaamatonta. Ohjauksen mukaisesti toimiminen edellyttää reagoitiherkkyttä

päähän tuleville ajatuksille ja koetuille tunteille. Ajan myötä ihminen, joka on tottunut aistimaan ohjausta huomaa sen herkemmin ja toimii heti niin kuin kokee, että nyt ohjataan sanomaan tai tekemään. Paljon puhuttu intuitio on itsensä kuuntelemista ja siihen reagoimista. Ihmiset, jotka eivät vielä ole ohjaukselle herkistyneet, eivät huomaa hienovaraisesti annettua ohjausta ja joutuvat siksi joskus hyvinkin hankaliin ja vaikeisiin tilanteisiin, mutta tämä opettaa, koska jälkeenpäin monet huomaavat, että jokin oli varoittanut asiasta sisimmässä, mutta ei vain tullut kiinnitettyä tuohon varoitukseen huomiota.

Intuitiiviset ihmiset ovat herkkiä ja he ovat oppineet reagoimaan välittömästi tuntemuksiinsa. Heitä onkin helppo ohjata, kun kaikki tapahtuu lähes sormia napsauttamalla. On ilo seurata kuinka he heti saatuaan jonkun merkin toimivat sen mukaisesti. Tämä on yhteistyötä parhaimmillaan. Onhan tehtävämme auttaa maanpäällä olevia aina kun apuamme pyydetään ja joskus muulloinkin, varsinkin vaaratilanteissa.

Intuition luottaminen on oppimisen tulos. Tarvitaan tietous siitä, että ohjausta voidaan antaa ja saada sekä halua ottaa sitä vastaan. Jos ihminen ajattelee, että hän osaa itse ja tietää kaiken, että ohjausta ei missään muodossa tarvita, ei hänellä ole halua saada ohjausta. Tämä on yksi este intuition mukaiselle toiminnalle. Toinen yleinen este on kiireellinen elämänrytmi. Kun on koko ajan kiire, ei ole mahdollisuutta itsensä kuunteluun. Siksi omaa elämää ei tulisi koskaan rakentaa niin kiireiseksi, että ei ole aikaa olla lainkaan rauhassa ja hiljaisuudessa yksin omien ajatusten kanssa tai istua vain ajatuksettomassa tilassa. Onnellisuus ja tarkoituksellisuus elämässä tulee vain ajoittaisen pysähtymisen ja rauhoittumisen kautta. Kysymys on nauttimisesta ja keskittymisestä jokaiseen käsillä olevaan hetkeen. Kun on kiire, ei voi puhua hetkestä nauttimisesta. Silloin ei ole aikaa miettiä nauttiiko tästä vai ei, kun pääasia on vain siinä, että kaikki tulee tehtyä mitä pitää ja vähän enemmänkin. Kiireessä eletään ikään kuin aina jo seuraavassa hetkessä ja näin saattaa päivät, viikot ja kuukaudet kulua, ettei ehdi pysähtyä nauttimaan mistään. Elämästä ja sen jokaisesta hetkestä nauttiminen on taito, joka tulee vasta tietoisien harjoittelun jälkeen kun on huomannut, että jokainen hetki on ainutkertainen ja kohta ohi, ellei siitä pidä kiinni edes hetken ajan.

Omaa päivittäistä elämää ei siis kannata ahtaa liian täyteen tapahtumia ja menoja. Jokaiseen päivään pitäisi jäädä aikaa olla hiljaisuudessa ja tapahtumien rytmi tulisi rakentaa sellaiseksi, että kaikesta mitä tapahtuu voi myös pysähtyä nauttimaan edes pieneksi hetkeksi. Kun näin toimii voi iltaisin todeta hyvällä sydämellä, että eletty päivä on ollut antoisa ja mukava sekä voi kokea tyytyväisyyttä ja kiitollisuutta elettyä päivää kohtaan.

Elämän onnellisuus ja muutosten tarpeellisuus

Rakkauden tunne on kaikki voipainen eli sillä on vaikutusta kaikkiin asioihin elämässä. Kun on täynnä rakkautta, on täynnä hyvää mieltä, iloa ja auttamishalua muita ihmisiä kohtaan. Ilman rakkautta ei ole mitään ja kaikki tarvitsevat rakkautta ollakseen onnellisia. Rakkaudessa eläminen on ihanaa, mutta vaatii työtä ja itsensä hallintaa. Kun elää rakkautta elää elämää, jossa vältetään kaikkea negatiivista ja pahaa. Kun elää rakkautta on tärkeää, että saa myös vastarakkautta. Jos vain itse osoittaa rakkautta muille eri tavoin, mutta ei itse saa osakseen selkeitä rakkauden ilmauksia puuttuu elämästä jotain, joka on este täydelliselle onnellisuudelle.

Ihmisen tulisi järjestää elämänsä niin, että voi antaa rakkautta ja saada osakseen rakkautta. Näin hän elää tervettä ja tasapainoista elämää. Muutokset elämässä ovat joskus raskaita ja vaativat erilaisia järjestelyjä ja aikaa. Hetkelliseksi elämä on sekavaa, mutta tämä on väliaikaista. Kun on tehnyt muutoksia, jotka kokee oikeaksi ja joihin on itse tyytyväinen, seuraa kaaoksesta yleensä paljon hyvää. Jälkeenpäin arvioituna vain harva katu ko. kaltaisia muutoksia, mutta niiden toteuttaminen vaatii suuriakin ponnisteluja. Monet jättävät muutokset tekemättä, koska prosessin käynnistäminen ja läpivienti tuntuu liian vaativalta ja suurelta. On helpompi jatkaa elämää entisellä mallilla ja kaavalla, kun silloin pääsee vähemmällä. Mutta kun ei oteta riskejä, ei voi saada sitä mitä muutos toisi tullessaan elämään. On tehtävä valinta, mutta joskus se on vaikeaa ja valinta jätetään mieluummin tekemättä.

Jotta uskaltaa ryhtyä viemään läpi muutosta on tärkeää pohtia sen tuomia etuja elämään. Ne antavat voimaa ja energiaa muutoksen toteuttamiseen. Toisaalta olisi nähtävä ja kuviteltava minkälaista elämä on jatkossa, jos muutos jää toteutumatta. Asiaa on siis tarkasteltava useilta eri näkökulmilta. Keskustelu jonkun luotettavan tahon kanssa on usein tilannetta selkiyttävä, mutta itsehän jokaisen on tärkeät elämää koskevat päätökset tehtävä. Niitä ei voi antaa muille, vaikka on paljon ihmisiä, jotka mielellään sekaantuvat toisten asioihin ja antavat neuvojaan. Muiden neuvot ovat kuitenkin usein annettu tuntematta täysin tilannetta ja sen merkitystä. Siksi niihin on hyvä suhtautua tietyllä varauksella.

Maailmassa on yhä enemmän rakkaustietoisia ihmisiä

Ihmiskunta on muutostilanteessa koskien henkisten asioiden ymmärtämistä. Henkisyys ja henkinen kasvu sekä kehitys on ollut vain harvojen ihmisten kiinnostuksen kohteena, mutta maailmassa on yhä enemmän pidemmälle kehityksessään ehtineitä sieluja, jotka maanpäällisen elämänsä aikana haluavat elää henkisten arvojen ja tavoitteiden mukaisesti. Kun näitä pidemmälle ehtineitä ja kypsyeitä sieluja on määrällisesti yhä enemmän, on selvää, että silloin myös henkiset asiat ovat yhteiskunnassa enemmän ja paremmin esillä. Kypsät sielut kokevat tärkeäksi paitsi elää itse hyvää elämää, niin he haluavat valistaa asiasta myös kanssaihmiä. Tiedon virrassa yhä useammat kuulevat elämäntarkoituksesta ja haluavat alkaa kehittää itseään saamansa tiedon ja ohjeistuksen mukaisesti. Kun tällaisia ihmisiä alkaa olla määrällisesti merkittävän paljon, alkaa koko maailma muuttua positiivisemmaksi paikaksi olla ja asua. Myös ns. väkivallan teot kanssaihmiä kohtaan alkavat vähentyä, mutta toki nyt ei olla vielä siinä tilanteessa, missä ehkä joskus tulevaisuudessa ollaan.

Maailmassa elää nyt ryhmiä, joiden tavoitteena on tuhota toisinajattelevia. He uskovat olevansa oikeassa siinä mitä maailmasta ja Jumalasta ajattelevat ja tuomitsevat ne, joilla on erilaisia käsityksiä ja uskomuksia asioista. Heidän joukossaan on johtajia, jotka vallanhimossaan ohjaavat alaisiaan ja heihin riippuvuussuhteessa olevia mm. tappamaan Jumalan nimessä muita ihmisiä, koska he ovat vääräuskoisia. He ajattelevat, että vääräuskoisista on päästävä eroon. He haluavat häiritä ja tuhota vääräuskoisten elämää ja saada heidät pelkäämään itseään. Pelon avulla he uskovat pääsevänsä valloittamaan koko maailman. On selvää, että maailmankaikkeuden korkein voima ei tuollaista hyväksy, että toiset hänen lapsensa yrittävät tuhota toisten lasten elämän. Jumala on tästä kauhuissaan ja surullinen. Monet varmaan kyselevät, että miksi Jumala sallii tämä tapahtuvan ja ihmettelevät miksi Jumala ei puutu tapahtumien kulkuun. Jumala voisi, jos haluaisi, koska tahansa järjestää asiat niin, että pahantekijät joutuisivat luopumaan aikeistaan. Hän kuitenkin odottaa mihin pisteeseen nämä toisinajattelevat tilanteen vievät, eikä halua vielä voimaansa käyttää. Näin on ollut koko maailman historian ajan, että Jumala ei ole puuttunut maiden välisiin sotiin, koska ne ovat olleet ihmisten itsensä aiheuttamia. Hän ajattelee, että ihmisten pitää saada kokea tekojensa

seuraukset. Nytkin hän ajattelee, että sekä toisinajattelijoiden että vastapuolen on saatava rauhassa kokea tekojen seuraukset, jotta ymmärtävät rauhan ja rakkauden merkityksen elämässä ja kansakuntien välisessä vuorovaikutuksessa. Yksittäisiä ihmisiä Jumala auttaa, jos häneltä apua pyydetään, mutta suurempien ihmisryhmien osalta hän ei puutu tapahtumien kulkuun muuta kuin aivan ääritilanteissa.

Maailmankaikkeuden olemassaolon aikana on ollut muutamia rajuja jumalallisia puuttumisia tapahtumien kulkuun, ja niitä tulee olemaan myös tulevaisuudessa. Hän ei hyväksy mitä tahansa ja kun on näköpiirissä, että ihmiset täydellisesti tuhoavat toisensa ja hävittävät hänen luomansa maailman, on yleensä tapahtunut isoja luonnon katastrofeja, joiden jälkeen ihmisten elämä on alkanut ikään kuin alusta.

Ihmisten on vaikea ymmärtää, että maailmankaikkeuden luomisen takana on joku taho, joka koko ajan nytkin seuraa ja valvoo mitä hänen luomakunnassaan tapahtuu ja puuttuu tarvittaessa tapahtumien kulkuun. Maailman kansojen johtajat uskovat hallitsevansa maailmaa. He sopivat keskenään erilaisista asioista ja ajattelevat voivansa päättää kehityskulun linjoista ja tavoitteista. Osa heistä on tietysti henkisesti kehittyneempiä kuin toiset ja ymmärtää siksi oman rajallisuutensa maailmankaikkeutta ja maapalloa koskevien asioiden hoidossa. He myös ymmärtävät hakea apua, tukea ja ohjausta maailmankaikkeuden korkeimmalta voimalta.

Ihmisille on siis annettu vapaus toimia maanpäällä omien intressiensä mukaisesti. Taustalla on kuitenkin sieluille annettu kasvu- ja kehitystehtävä, joka tulisi ottaa huomioon, kun asutaan ja ollaan maanpäällä. Jokainen elämä on mahdollisuus henkiseen kasvuun ja kehitykseen. Jos tätä mahdollisuutta ei haluta käyttää, on ihmisen palattava yhä uudelleen maanpäälle. Maanpäällä oleminen on sielun ja hengen kokonaiskehityksessä melko rankkaa aikaa, mutta sitä ei tiedosteta kun ollaan maanpäällä. Vasta kuoleman jälkeen, kun siirrytään sielujen ja henkien oikeaan kotiin, alkaa ymmärtää, että elämä on koettelemus, johon ei turhaan haluta lähteä, mutta pakollinen se on kaikille, kunnes henkinen kehitys on edennyt niin pitkälle, että kaikki oppimiskokemukset on hyödynnetty ja tarvetta maanpäälle syntymiseen ei enää ole.

Ihmiset olisivat enemmän motivoituneita henkiseen kasvuun, jos heidän tietoisuutensa ulottuisi edellisiin elämiin ja välivaiheisiin henkisessä kodissa näkymättömässä maailmassa. Jumala ei ole kuitenkaan halunnut, että koko elämäkirjo olisi ihmisen tiedossa ja käytössä kun hän on maanpäällä suorittamassa sen kertaista elämänjaksoa. Hän on viisautensa tehnyt suunnitelman,

että vain näkymättömässä maailmassa ollessaan on hengelle koko tuo tietoisuus avoimena kaikkien elämien osalta. Siksi jo melko pitkälle henkisessä kehityksessä edenneen hengenkin on aloitettava uusi elämänsä tietoisuus suljettuna. Hänen on löydettävä henkinen tie uudelleen, mutta joka kerta sen löytäminen helpottuu ja tiellä kulkeminen on täydellisempää kuin edellisellä kerralla. Hänelle avautuu jokaisessa elämässä uusia asioita opittavaksi ja lopulta hän on kaiken oppineena valmis etenemään lähemmäksi kaiken Luojaa, joka tarkoittaa, että tarvetta tulla maanpäälle ei enää ole.
